

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:
ar piesūtišanu:
 par Ls
 gadu 22.—
 1/2 gadu 12.—
 3 mēn. 6.—
 1 „ 2.—
 Piesūtīt pa pastu
 un pie atkalpār-
 devējiem 13

bez piesūtišanas:
 (saņemot ekspedīcijā)
 par Ls
 gadu 18.—
 1/2 gadu 10.—
 3 mēn. 5.—
 1 „ 1,70
 Par atsevišķu
 numuru 10

Latvijas valdības
 Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
 Rīgā, pili 2. ist. Tārunis 20032
 Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
 svētdienas un svētku dienas

 Kantoris un ekspedīcija:
 Rīgā, pili 1. ist. Tārunis 20031
 Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām
 rindīņām Ls 4.—
 par katru tālāku rindīņu „—,15

b) citu iestāžu sludinājumi par katru
 vienslejiņu rindīņu „—,20

c) no privātiem par katru viensl. rindīņu
 (par obligāt. studin.) „—,25

d) par dokumentu pazaudēšanu no
 katras personas „—,80

249. № Pirmdien, 1936. g. 2. novembrī Deviņpadsmitais gads

Valsts Prezidenta 34. rīkojums.
 Pasta un telegrafa departamenta rīkojums.
 Senāta Administratīvā departamenta
 1936. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valsts Prezidenta 34. rīkojums

1936. g. 30. oktobrī.

Atļauju nēsāt piešķirtos ārvalstu ordenus
 un goda zīmes:

Ārlietu ministram L. k. o. k. Vilhelmam
 Muntēram Somijas Baltās rozēs I šķi-
 ras ordeni;

Ārlietu ministrijas sekretāram Vilhelmam
 Kalniņam Somijas Baltās rozēs V šķi-
 ras ordeni;

Izglītības ministrijas vispārīgās daļas
 vadītājam Valfrīdam Vigantam Beļģi-
 jas Leopolda II komandiera ordeni;

Latvijas sūtniecības Briselē sekretāram
 Ernestam Girgensonam Francijas
 brīvprātīgo frontes cīnītāju krustu;

Rīgas prefektūras 5. iecirkņa priekšnie-
 kam Borisam Urdevicam Somijas aiz-
 sargu Nopelnu krustu (Ansioristi);

atvaļinātam virsleitnantam L. k. o. k.
 Alfrēdam Lukstiņam Francijas Tuni-
 sas (Nehan-Itikhar) virsmieka ordeni un
 būvuzņēmējam Konstantīnam Koci-
 ņam Beļģijas Leopolda II bruņinieka or-
 deni.

Valsts Prezidents K. Ulmanis.
 Ārlietu ministrs V. Munters.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprinu.
 Rīgā, 1936. g. 29. oktobrī.
 Satiksmes ministrs B. Einbergs.

**Pasta un telegrafa departamenta
 rīkojums.**

Grozījumi Starptautiskā telefona tarifā.

Tarifa 45. lapp., 4. nodaļumā, Bēr-
 mūdu sala s, vārdus: „Satiksmes laiks:
 plkst. 16.00—4.00” aizvieto ar vārdiem:
 „Satiksmes laiks: plkst. 18.00—2.00”.

Līdzšinējo maksu par vienkāršas saru-
 nas 3 minūtēm Ls 138,20 aizvieto ar
 Ls 159,20 un sarunu sagatavošanas maksu
 (Report charge) Ls 20,50 aizvieto ar
 Ls 20,30.

Tarifa 47. lapp., 9a nodaļumā, Pa-
 ragvāja, svītrot teksta 1. rindu: „Parag-
 vājas pusē sarunas pielaistas vienīgi ar
 Asuncion pilsētu”.

Tarifa 49. lapp., 15c nodaļumā, Ke-
 nija, pirmo rindkopu papildināt ar šādu
 iestāžu nosaukumiem: Gilgil, Kabete,
 Kiembu, Kikuyu, Kitale, Lamuru, Maji,
 Mazuri, Makuyu, Mitribiri, Naivasha, Njoro,
 Rongai, Ruiru un Thika.

Tarifa 53. lapp., 22. nodaļumā,
 Austrālijas Savienotās val-
 stis, pirmās rindkopas līdzšinējo tekstu
 aizvieto ar sekojošo: „No Austrālijas Sa-
 vienoto valstu puses sarunas pielaistas ar
 visu Austrāliju, izņemot Ziemeļaustrālijas
 apgabalu (Northern Australia).”

Šis rīkojums spēkā ar izsludināša-
 nas dienu.
 Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī.

Pasta un telegrafa direktors H. Resnais.
 Ekspuat. pārvald. priekšn. V. Krūmiņš.

Valsts Prezidenta aicinājums.

Latvijas bagātības un mūsu tautas kapitāla galvenais pamats un avots ir latvju
 lauku un pilsētu iedzīvotāju darbs, kas vedis mūs pie labklājības un pie sasniegu-
 miem gara un kultūras dzīvē, ko tagad aprīno mūsu tuvī un tālie kaimiņi. Bet
 šīs neatlaidīgās darba gribas un centības augļus uzturējis un saglabājis paaudžu pa-
 audzēs mūsu sentēvu svētīgais tikums — **taupība**, kuņas gars un spēks stiprinājis
 viņus saimnieciskā izturībā un dzīves cīņā. Darbs un taupība nevien devuši latvju
 tautai turību, bet nodrošinājuši mums arī cienīgu vietu un stāvokli citu tautu un
 valstu saimē.

Atjaunotā Latvijā, kur atkal celti godā mūsu sentēvu tikumi, audzis arī taupības
 gars, ko liecina noguldītāju skaits un noguldījumu summas mūsu naudas iestādēs.
 Bet mūsu tagadējā dzīve, kur valda veselīgs darba gars un prieks, prasa vēl lielāku
 taupību un arī modrību par mūsu ražošanas spēkiem, lai mēs varētu sasniegt jo
 pilnīgāku saimniecisku patstāvību un spējāku izturību sacensībā ar citām tautām.
 Tādēļ vēlējam un no jauna apņemsimies dzīvot taupībā, nešķiest
 neapdomāti savus darba augļus, bet izmantot tos lietderīgi un dot tiem
 virzienu, kas nodrošinātu Latvijai, mūsu laukiem un pilsētām, saimniecisku stiprumu
 un patiesu labklājību.

K. Ulmanis,
 Valsts un Ministru Prezidents.

Iecelšanas un atvaļinājumi.

455. rīkojums
 1936. g. 21. oktobrī.

Atbrīvoju Rīgas pilsētas skolu valdes
 priekšsēdētāju Andreju Viču pēc paša
 lūguma no ieņemamā amata, skaitot ar
 1936. g. 25. oktobrī. Rīgas pilsētas skolu
 valdes priekšsēdētāja pienākumus uzdošu
 pagaidām izpildīt Rīgas pilsētas Iecirkņa
 tautskolu inspektoram Peterim Mežulim,
 skaitot ar 1936. g. 25. oktobrī, līdz turp-
 mākam rīkojumam.

Pamats: Andreja Viča 1936. g.
 20. oktobra lūgums.

Izglītības ministrs A. Tentelis.
 Skolu depart. direktora v. i. K. Ozoliņš.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Kodifikācijas nodaļas paziņojums.

Pamatojoties uz Ministru kabineta iekār-
 tas (Lik. kr. 1925. g. 60 un 1934. g. 141)
 52. p. 2. punktu un 59. pantu, Kodifikācijas
 nodaļa paziņo, ka viņa izlaidusi jaunu ofi-
 ciālu likumgrāmatu ar nosaukumu

„TIESU IEKĀRTA”
 (1936. g. izd.)

Izdevumā uzņemti attiecīgie pārgrozī-
 jumi un papildinājumi, kas izsludināti līdz
 1936. g. 31. oktobrim.

Rīgā, 1936. g. 2. novembrī.

Kodifikācijas nodaļas vadītājs Eiers.
 Sekretārs J. Lauva.

Latvijas banka,

sākot ar š. g. 1. novembri, aprēķina
 sekošas proc. likmes par visāda veida
 aizdevumiem.

No privātpersonām un sabiedrībām: Proc. gadā

a) par vekseļu rediskontu 5,5

b) par visiem pārējiem aizdevumiem
 un speciāliem tekošiem rēķiniem 6

No pilsētu kredītiestādēm:

a) par vekseļu rediskontu 5

b) par visiem pārējiem aizdevumiem
 un speciāliem tekošiem rēķiniem 5,5

No lauku kredītiestādēm:

a) par vekseļu rediskontu un spe-
 ciāliem tekošiem rēķiniem pret
 vekseļiem 4

b) par visiem pārējiem aizdevumiem
 un speciāliem tekošiem rēķiniem 5,5

c) par speciāliem tekošiem rēķiniem
 pret vekseļiem, kas skaitījās pie-
 škirti lauku kredītiestādēm līdz
 1930. gada 1. janvārim 3

pie kam no c.p. minēto kredītu kop-
 summas katra gada beigās 1/20 pār-
 skaita uz vispārējiem noteikumiem
 un procentu ziņā pielīdzina para-
 stajām lauku kredītiestāžu pro-
 centu normām.

No lauksaimniekiem:

Par aizdevumiem, nodrošinātiem ar
 lauku nekustamu īpašumu obligā-
 cijām 4,5

Par eksportpreču tratu diskontu 4,5

Rīgā, 1936. g. 30. oktobrī.

Latvijas banka.

Kodifikācijas nodaļa ir izlaidusi jaunu oficiālu likumgrāmatu

TIESU IEKĀRTA

(1936. g. izd.)

Izdevumā uzņemti visi attiecīgie pārgrozījumi un papildinājumi, kas izsludināti
 līdz 1936. g. 31. oktobrim.

Eksemplārs maksā:

Brošēts bez piesūtišanas Ls 1,40
 „ ar piesūtišanu „ 1,75
 Iesiets kalikona vākos bez piesūtišanas „ 2,—
 „ „ „ ar piesūtišanu „ 2,40

Grāmata pieprasāma un dabūjama

Valsts tipografijā, Rīgā, pili.

Paziņojums.

Pamatojoties uz noteikumu par kara
 stāvokli 17. panta a un b punktiem, ar
 iekšlietu ministra biedra lēmumu sodīta
 spiestuve „Latvija”, Rīgā, Parka ielā 8,
 ar vienreizēju naudas sodu Ls 200,—
 par kārtības traucēšanu, neievērojot preses
 likuma 11. panta prasības.

Rīgā, 1936. g. 30. oktobrī. 160124.

Administr. depart. direktors Anšmits.
 Preses un biedr. nod. vadītājs
 R. Lapsiņš.

Meklētizbeidzamo personu 1913. saraksts.

39873. Cenko Nosons. 49001/36.
 39874. Deīvs Vulfs. 26521/28.
 39875. Gurins Varvara. 48870/36.
 39876. Kārklīn Katrina. 12642/25.
 39877. Māliņš Sergejs. 48585/36.
 39878. Mitrovskis Kārlis. 22666/26.
 39879. Petrovs Nikifors. 22473/26.
 39880. Zaķis Alfrēds-Hermanis. 48497/36.
 39881. Skripčenko Semjons. 48687/36.
 39882. Šaršuns Vladislavs. 44454/34.
 39883. Šmidts Alfrēds-Nikolajs. 48944/36.
 39884. Vabols Magdalēna. 49143/36.
 39885. Vilciņš Marija. 49204/36.

Rīgā, 1936. g. 29. oktobrī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks
 J. Silarājs.
 Darbvedis Hūns.

1. iecirkņa pulka tiesu priekšsēdētājs.

pamatojoties uz 4. Valmieras kājn. pulka tiesas
 1936. g. 20. oktobra sēdes lēmumu un K. t. l.
 951. un 953. p., meklē 4. Valmieras kājn. pulka
 atvaļināto kareivi Jāzepu Līsiņu, apsūdzētu pēc
 S. l. 443. p. 1. d. un K. s. l. 113. p.

Jāzeps Līsiņš dzimis 1913. g. 17. martā Ludzas
 apr. Skaunes pag., baltkrievs, katolīcis, pēdējā
 uzturēšanās vieta Rīgā.

Kam būtu zināma viņa uzturēšanās vieta, ne-
 kavējoties ziņot policijai, kuŗai to apcietināt,
 ieviejojot Rīgas centrālcietumā un ieskaitot
 1. iecirkņa pulka tiesu priekšsēdētāja rīcībā,
 paziņojot pēdējam.

Rīgā, 1936. g. 29. oktobrī.

Priekšsēdētājs pulkv.-leitn. R. P. a.
 Darbvedis virsn. vietn. P. a. e. l. i. s.

Vietējo iestāžu rīkojumi.

Saistošo noteikumu papildinājums par tirgošanos ar žāvētām zivīm Rīgas ielās,

pieņemts Rīgas pils. valdes 1936. g. 6. okt.
 sēdē un apstiprināts ar iekšlietu ministr.
 Pašvaldības depart. 1936. g. 23. oktobra
 96652. rakstu.

Saistošo noteikumu 1. § par tirgošanos
 ar žāvētām zivīm Rīgas ielās papildināms
 tādi, ka pēc vārdiem: „un Krasta ielu tero-
 bezotajos rajonus” jāieliek vārdi: „un rajonā
 no Avotu ielas pa Gertrūdes ielu pāri
 dzelzceļu līnijai, pa Daugavpils un Greben-
 ščikova ielu līdz Daugavmalai”.

Ar minētā papildinājuma pieņemšanu
 saistošo noteikumu par tirgošanos ar žā-
 vētām zivīm Rīgas ielās 1. § līdzšinējais
 teksts tiek atvietots ar sekojošo:

„1. §. Ar žāvētām zivīm no ratiem at-
 ļauts tirgoties Rīgas ielās, izņemot Dau-
 gavmalu, Vašingtona laukumu, Hanzas,
 Valdemāra, Aristida Briana, Palīdzības,
 Brīvības, Rēveles, Krāsotāju, Avotu, Lāč-
 pleša un Krasta ielu rajonu no Avotu ielas
 pa Gertrūdes ielu pāri dzelzceļa līnijai, pa
 Daugavpils un Grebenščikova ielu līdz
 Daugavmalai, izņemot arī minētās ielas
 pašas un pārējo pilsētas daļu, kas ir tu-
 vāka pilsētas tirgiem par 250 m. Iznēsāt
 zivis aizliegts.

Piezīme. No 1. oktobra līdz 1. aprī-
 lim atļauts tirgoties no ratiem šīnī
 pantā minētā rajonā arī ar svaigām
 zivīm, pie kam svaigās zivis jānovieto
 atsevišķi no žāvētām zivīm”.

Minētais saistošo noteikumu papildinā-
 jums stājas spēkā pēc 2 nedēļām no izslu-
 dināšanas „Valdības Vēstnesī”.

Rīgas pilsētas galva R. Liepiņš.
 Pilsētas sekretārs A. Pļaviņskis.

Rīgas pils. 3. iec. miertiesnesis, saskaņā ar Sodulik. 239. p., izsludina, ka ar viņa 1936. gada 12. sept. spriedumu Kārlis Jandals pēc Sodulik. 236. p. par cilvēka uzturam nederīgas desas pārdošanu atzīts par vainīgu un sodīts ar 10 latiem vai maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām aresta. Spriedums stāties likumīgā spēkā. Kārlis Jandals ir tirgotavas īpašnieks Stabu ielā 98, 7. dz. 22382g

Rīgā, 1936. g. 26. oktobrī. Miertiesneša v. (paraksts).

Rīgas pils. 9. iec. miertiesnesis ar 1936. g. 14. sept. spriedumu tirgotāju Arvidu Ruigu, Rīgā, Matīsa ielā 101, par tirgošanu 1936. g. 12. augustā, savā pienu veikālā ar pilnpienu, kas saturējis tikai 2,8% tauku vielu, pēc Sodulik. 234. p., sodīts ar Ls 10, — vai pierādītā maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām aresta. Spriedums stāties likumīgā spēkā. 22383g

Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Miertiesn. V. Bišentrops.

Rīgas pils. 12. iec. miertiesnesis uz Sodulik. 33. un 239. p. pamata izsludina, ka Jānis Podkals par to, ka 1936. g. 5. sept. Vidzemes tirgū glabājis pārdošanai iepriekš samaltu galu, ar š. g. 2. oktobra tiesas pavēli pēc Sodulik. 234., 26. un 57. p. pamata sodīts ar Ls 10, — vai nesamaksāšanas gadījumā ar 3 dienām aresta. 22384g

Rīgā, 1936. g. 28. oktobrī. Miertiesnesis K. Velme.

Rīgas apr. 1. iec. miertiesnesis paziņo, ka ar 1936. g. 24. aug. spriedumu Frīdrihs Bergfelds par bojātas karbonādes glabāšanu kafējnīcā „Maskote” virtuvē, Rīgas Jūrmala, Jomas ielā 41, pēc Sodulik. 236. p. 1. d. sodīts ar Ls 15, — vai 5 dienām aresta. Spriedums stāties likumīgā spēkā. 22385g

Rīgā, 1936. g. 28. oktobrī. Miertiesnesis A. Bērziņš.

Priekules-Vainodes iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Sodulik. 33. un 239. p., izsludina, ka ar viņa 1936. g. 24. sept. likumīgā spēkā stājušos tiesas pavēli, kas nodota izpildīšanai, Paulīne Kokins, dzim. Pūpols, dzīv. Rīgā, Reveles ielā 23, pēc Sodulik. 236., 26. un 57. p. sodīta ar naudas sodu Ls 10, — vai tā maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām aresta par tirgošanu ar cilvēku uzturam nepieļaujamām desām šā gada 20. jūlijā Ezeres gada tirgū. 22387g

Priekulē, 1936. g. 26. oktobrī. Miertiesn. p. i. A. Kalniņš.

Priekules-Vainodes iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Sodulik. 33. un 239. p., izsludina, ka ar viņa 1936. g. 24. sept. tiesas pavēli, kas stājušies likumīgā spēkā un nodota izpildīšanai, Zanis Falkenreits, dzīv. Aucē, pēc Sodulik. 236. p. sodīts ar Ls 10, — vai maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām aresta par tirgošanu ar cilvēku uzturam nepieļaujamām desām šā gada 20. jūlijā Ezeres gada tirgū. 22388g

Priekulē, 1936. g. 26. oktobrī. Miertiesn. p. i. A. Kalniņš.

Rīgas apgabaltiesas 8. iecirkņa tiesu izpildītājs J. Driba paziņo, ka 1936. g. 10. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Skūņu ielā 15, pārdos Jāņa Pēterona vienu obligāciju par Ls 4000, — un nekustamu īpašumu Rīgā, Rumpmuīžas ielā 23, novērtētu par Ls 4000, —. Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 22389g

Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpildītājs J. Driba.

Rīgas apgabaltiesas 11. iec. tiesu izpildītājs O. Jurka (kanceleja Rīgā, Gertrūdes ielā 43, dz. 8), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka: 1) Latvijas hipotēku bankas un citu prasību piedziņai 1936. g. 21. novembrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sešu zālē pārdos 2. publiskā izsolē maksātnesp. parād. koku eksporta un transita tirdzniecības un rūpniecības A/S „Extrans” nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Daugavgrīvas draudzē, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 3531. num. un sastāv no Valsts Mangalu muīžas muīžu zemes atdalīta zemes gabala ar nosaukumu „Butoviču sala” piederība pie Mežul-Jāņu mājām 2. num., 22,68 pūrvietas platībā ar uz viņu atrod. ēkām — fabriku un mašīnām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 53256, —; 3) tai ir hipotēku parādi Ls 339.720,70. Solišana sāksies saskaņā ar Civilproc. nol. 1293. p. un Latvijas hipotēku bankas statūtiem; 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējumu desmitā daļā — Ls 5325,60 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanas nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga; 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. okt. 22562

Tiesu izpild. O. Jurka.

Rīgas apgabaltiesas 12. iec. tiesu izpildītājs E. Liepiņš paziņo, ka 1936. g. 10. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Šoneru ielā 1a, konfekšu fabrikā, pārdos Arvidu un Lūcijas Renču 2 šokolādes valces, novērtētas par Ls 520, —. Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 22570

Rīgā, 1936. g. 30. oktobrī. Tiesu izpildītājs E. Liepiņš.

Rīgas apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpildītājs K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka: 1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 6000, — nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Mildas Ozoliņš nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pilsētā, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 267. num., un sastāv no Majoru muīžas muīžu zemes atdalītā zemes gabala 469F, 929 kv. mtr. kopplatībā; 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 8000, —; 3) tai ir hipotēku parādi Ls 8000, —; 22478

Rīgā, 1936. g. 28. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Vecauce pagasta valdes prasības piedziņai no Žaņa-Zigfrīda-Heinricha Treu (Treija) 1936. g. 30. decembrī plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Žaņa-Zigfrīda-Heinricha Treu'a (Treija) Jelgavas apr. Vecauce pag., Vecauce muīžas Zaimiešu mājas, ar hip. 385. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 727,60; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 26,66 ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 727,60 drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 21. oktobrī. Tiesu izp. K. Riekstiņš

Rīgas apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka: 1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 200, — nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Nikolaja Klīves nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Pļaviņās, Baznīcas ielā 68, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 16521. num. un sastāv no Jaunstukmaņu muīžas zemes gabala 187 F, 2238 kv. m kopplatībā; 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 200, —; 3) tai ir hipotēku parādi Ls 200, —; 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 20, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanas nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga; 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 21. oktobrī. Tiesu izp. K. Riekstiņš

Rīgas apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka: 1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 200, — nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Nikolaja Klīves nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Pļaviņās, Baznīcas ielā 68, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 16521. num. un sastāv no Jaunstukmaņu muīžas zemes gabala 187 F, 2238 kv. m kopplatībā; 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 200, —; 3) tai ir hipotēku parādi Ls 200, —; 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 20, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanas nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga; 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 21. oktobrī. Tiesu izp. K. Riekstiņš

Rīgas apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka: 1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 200, — nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Nikolaja Klīves nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Pļaviņās, Baznīcas ielā 68, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 16521. num. un sastāv no Jaunstukmaņu muīžas zemes gabala 187 F, 2238 kv. m kopplatībā; 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 200, —; 3) tai ir hipotēku parādi Ls 200, —; 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda, novērtējuma desmitā daļa — Ls 20, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanas nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga; 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 19. okt. 22479

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka: 1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 1200, — nenomaks. termiņmaksu piedziņai 1937. g. 9. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sešu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Roberta Krimberga nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pils., Edinburgā, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 1849. num. un sastāv no Bulduru muīžas atdalītā zemes gabala 2613F, 3766 kv. m kopplatībā; 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 1200, —; 3) tai ir hipotēku parādi Ls 17700, —; 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 120, — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdošanas nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga; 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 19. okt. 22480

Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Vecauce pagasta valdes prasības piedziņai no Žaņa-Zigfrīda-Heinricha Treu (Treija) 1936. g. 30. decembrī plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Žaņa-Zigfrīda-Heinricha Treu'a (Treija) Jelgavas apr. Vecauce pag., Vecauce muīžas Zaimiešu mājas, ar hip. 385. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 727,60; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 26,66 ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 727,60 drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 28. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Jūlija Ciekurža 1937. gada 18. augustā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jūlija Ciekurža Jelgavas apr., Rubas pag., Lielzemes-Reņģu muīžas „Rovje” num. 237. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 11.000, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu piero bežas joslā un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Jūlija Ciekurža 1937. gada 18. augustā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jūlija Ciekurža Jelgavas apr., Rubas pag., Lielzemes-Reņģu muīžas „Rovje” num. 237. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 11.000, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu piero bežas joslā un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Jūlija Ciekurža 1937. gada 18. augustā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jūlija Ciekurža Jelgavas apr., Rubas pag., Lielzemes-Reņģu muīžas „Rovje” num. 237. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 11.000, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu piero bežas joslā un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Jūlija Ciekurža 1937. gada 18. augustā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Jūlija Ciekurža Jelgavas apr., Rubas pag., Lielzemes-Reņģu muīžas „Rovje” num. 237. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 11.000, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu piero bežas joslā un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Mildas Lekuzis 1937. g. 18. augustā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Mildas Lekuzis Jelgavas apr., Rubas pag., Lielzemes-Reņģu muīžas „Rovje” num. 237. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 11.000, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu piero bežas joslā un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Jelgavas apgabaltiesas Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītājs Gotfrīds Freigangs (kanceleja Jelgavā, Annas ielā 7, 2. dz.) paziņo, ka: 1) Valsts zemes bankas Jelgavas nodaļas prasības piedziņai no Mildas Lekuzis 1937. g. 18. augustā, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sešu zālē 1. publiskā izsolē pārdos pilnā sastāvā Mildas Lekuzis Jelgavas apr., Rubas pag., Lielzemes-Reņģu muīžas „Rovje” num. 237. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 11.000, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu piero bežas joslā un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Kuldīgas zemes grāmatu nodaļā. Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā. Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Lekuzis Jelgavas apr. Lielauces pag., Sirmefes muīžas „Jaunstrīke” mājas, ar hip. 430. num.; 2) nekustama manta izsolei novērtēta par Ls 11.000, —; 3) tā apgrūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 22.200, — ar proc.; 4) solītājiem jāiemaksā Ls 1100, — drošības nauda un jāiesniedz Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo mantu, un 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tukuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā; Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai. Visos pārdojamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Jelgavas apr. 2. iec. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Jelgavas apgabaltiesas civilnodaļas kancelejā. 22235

Jelgavā, 1936. g. 27. oktobrī. Tiesu izpild. G. Freigangs.

Daugavpils apgabaltiesas 1. iec. tiesu izpildītājs Pēteris Daugē (kanceleja Krustpils, Rīgas ielā 202) paziņo, ka saskaņā ar lik. par dažu parādu piespiedu pārjaunošanu (izslud. „Vald. Vēstn.” 1934. g. 246. n.), 1936. g. „Vald. Vēstn.” 80. num. izsludinātā izsole par Pēteru Vovera nekustamā īpašuma pārdošanu ar hip. 7180. num., kas atrodas Rēzeknes apr. Stirnienes pag., pārceļta uz 1937. g. 20. februārī. 208. 22408g

Krustpilī, 1936. g. 28. okt. Tiesu izpild. P. Daugē.

Daugavpils apgabaltiesas Rēzeknes 2. iec. tiesu izp. J. Stumbergs paziņo, ka š. g. „Vald. Vēstn.” 229. num. ievietotā sludinājumā par Abo-Jankela Izraela d. Perelmana nekustamās mantas pārdošanu, 3. punktā uzrādītais hipotēkas parāds ir nevis Ls 800, —, bet Ls 8000, —. Rēzeknē, 1936. g. 29. oktobrī. L. 849. 22554g

Tiesu izpild. J. Stumbergs.

Bauskas notārs H. Varenais, uz Hugo Hamstera lūgumu paziņo, ka viņš ir atsaucis visas pilnvaras, kuras izdotas viņa brālim Didriham - Nikolajam Hamsterim līdz ar visiem varbūtējiem tālākpilnvarojumiem, un ka tamdēļ šīs pilnvaras un visi varbūtējie tālākpilnvarojumi uzskatāmi par anulētiem un spēkā neesošiem. 22411g

Notārs H. Varenais.

Ētlu iestāžu sludinājumi.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka 1936. g. 7. novembrī plkst. 12 Rīgā, Lāčplēša ielā 15 12. dz., pārdos vairāksolišanā Izaka Libmaņa iekārtas mēbeles, novērtētas par Ls 1000, —. Hirša Libmaņa dažādu nodokļu parāda piedziņai. 22561

Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Nod. piedz. A. Lavrovskis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka 1936. g. 7. novembrī plkst. 12 Rīgā, Lāčplēša ielā 15 12. dz. pārdos vairāksolišanā Zaras Libmanis veikala iekārtu, novērtētu par Ls 1220, —, viņas dažādu nodokļu parāda piedziņai. 22561

Rīgā, 1936. g. 27. oktobrī. Nod. piedz. A. Lavrovskis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņējs paziņo, ka 1936. g. 10. novembrī, plkst. 11, Rīgā, Marijas ielā 128, pārdos 2. vairāksolišanā A/S „A. Junsons” slotas kātus un mašīnu, novērtētus par Ls 3.520, —, viņas dažādu nodokļu parādu piedziņai. Rīgā, 1936. g. 2. nov. 22571

Nod. piedziņējs A. Gutmanis.

Jelgavas apr. polic. 1. iec. priekšn. 1936. g. 17. novembrī, plkst. 10, Jelgavā, Strēlnieku ielā 2, krustkalēja darbnīcā, pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Teodora Ziedņa zemes akmeņus, lietotas kārņņu spīdes, betona cauruļu veidgus, apcirstus akmeņus, betona caurules, sīles n. c., novērtētus par Ls 500, —. 1. Jelgavas slimn. kases prasības samaksai. Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdoamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. Jelgavā, 1936. g. 28. oktobrī. 23229/35. 22417g

Priekšnieks G. Gutmanis.

Iekšlietu ministrijas emigrāc. un turisma not. izsludina par nederīgu nozādēto Latvijas armēņu pasi № 006693 L, kas 1936. g. 21. IV izdota Rīgā Lizelei Miterkenbergs. 22451g

Latvijas universitāte izsludina par nederīgu nozādēto studentes Veras Gertners legitimācijas 19977. karti. 22449g

Valsts zemes banka,

Kaŗa min. Apgādes pārvalde

1936. g. 12. novembrī, plkst. 11

izdos rakstiskā izsolē

apm. 89 tonnu svaigas liellopu gaļas piegādi Rīgas, Daugavgrīvas un Bolderājas garnizonu vajadzībām no 1936. g. 1. decembra līdz 1937. g. 1. aprīlim.

Piedāvājumi jānodrošina ar 5 proc. no piedāvājuma kopsummas. Izsole notiks izsoļu telpās Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 1. dzīv. Izsoles nosacījumi — finanču daļā. L 4002 22462

Kaŗa min. Apgādes pārvalde

1936. g. 10. novembrī, plkst. 11, Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 1. dzīv.:

iegādās sacensībā

3000 gab. elementus, slapināmos „B”.

Piedāvājumi jānodrošina ar 5% no summas. — Tuvāki nosacījumi — finanču daļā. L 4005 22463

Dzelzceļu virsvaldes mašīnu un materiālu direkcija

izsludina rakstisku izsoli

1936. g. 16. novembrī 8000 kg šķidro ziepju piegādei, un

rakstiskas sacensības

1936. g. 16. novembrī 1000 gab. cinkotu, konisku spaiņu piegādei; 1936. g. 20. novembrī 4 autobusu šasiju, 6 preču šasiju un rezerves daļu piegādei;

1936. g. 24. novembrī 1) 7600 melno gāzes cauruļu un 5100 m cinkoto gāzes cauruļu piegādei; 2) 730 kg vara plāksņu, 800 kg misiņa plāksņu un 375 kg misiņa apaļā piegādei; 3) 3 gab. līdzstrāvas turbogeneratoru piegādei.

Izsoles un sacensības sākums plkst. 11, 121. istabā. Dalībniekiem jāņemās drošības nauda 5% no piedāvājumu vērtības. Tuvākas ziņas 103. istabā. L 4028 22574

Būvniecības pārvalde,

Brīvības ielā 37/39, izsludina

sacensības:

1) š. g. 5. novembrī, plkst. 12,

krāsošanas darbiem Jelgavas pili.

Drošības nauda Ls 500,—

2) š. g. 9. novembrī, plkst. 11,

centrālāpkuvināšanas ietaises

izbūvei Ķemereņu iestādes siltumnīcā.

Drošības nauda Ls 425,—

L 4042 22573

Ar noteik. un proj. var iepazīties Būvniecības pārvaldē.

Rīgas kaŗa slimnīca

š. g. 10. novembrī, plkst. 10, Rīgas kaŗa slimnīcā, Hospitāļa ielā

pārdos jauktā vairāksolīšanā:

Vilnas lupatas	apm. 195 kg
Kokvilnas-nātnas lupatas	160 "
Brezenta lupatas	40 "
Ādas lupatas	330 "
Vecu tūbu	22 "
Vecus striķus	20 "
Vecu jūras zāli	150 "
Vecus astrus (Krolhārs)	8 "
Vecu gumiju	20 "
Vecus maisus	230 "
Vecu dzelzi	16600 "
Vecu tēraudu	35 "
Vecu skārdu	13000 "
Vecu čugunu	5000 "

Rentģena aparāta daļas un piederumus.

Bez tam minētā izsolē pārdos šādas nederīgas mantas, kas atrodas bijušā Kaučuka fabrikā, Šlokas ielā 52, un turpat apskatāmas š. g. 4. un 5. novembrī no plkst. 11 līdz 13:

Vecu dzelzi	apm. 13700 kg
Vecu čugunu	3000 "
Lietotu melno dzelzs skārdu	8500 "

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Rīgas kaŗa slimnīcā, Hospitāļa ielā pie mantu virsnieka, pirmdienās, trešdienās un piektdienās no plkst. 11 līdz 13.

Rīgas kaŗa slimnīcas saimn. pr-ks

pr.kviedis-lejtnants (paraksts).

22569

Mantu virsnieks, adm. kapteinis-ltn. Ģraudīnš.

Mežu departaments

1936. g. 2. decembrī, plkst. 12, Rīgā, Merkļa ielā 13, Latviešu biedrībā,

pārdos izsolē skuju un lapu koku mežu:

I. Mutiskā solīšanā.

Brūnīcības virsmežniecībā: 2. iec. mežniecībā, Aizupes novadā, pavisam 8 vienības, pēc platības no 0,54—6,97 ha, vērtībā no Ls 300,— līdz Ls 6000,—.

Nītaures virsmežniecībā: 3. iec. mežniecībā, Zaubes novadā, pavisam 5 vienības, pēc platības no 11,02—12,66 ha, vērtībā no Ls 4000,— līdz Ls 7500,—.

II. Rakstiskā un mutiskā solīšanā.

Brūnīcības virsmežniecībā: 1., 2., 3., 4., 5. un 6. mežniecībā, Remtes, Aizupes, Grenču, Jaunpils un Lestenes novados, pavisam 9 vienības, pēc platības un celmu skaita no 1,70 ha līdz 13,37 ha un 1289 num. koki, vērtībā no Ls 5000,— līdz Ls 30.000,—.

Liepnas virsmežniecībā: 1. un 4. iec. mežniecībā, Liepnas, Kudupes un Katlešu novados, pavisam 6 vienības, pēc platības un celmu skaita no 8,60 ha līdz 14,42 ha un 2257 num. koki, vērtībā no Ls 3000,— līdz Ls 20.000,—.

Madonas virsmežniecībā: 1. un 3. iec. mežniecībā, Katriņas, Ērgļu un Jumurdas novados, pavisam 3 vienības, pēc platības un celmu skaita no 609 num. apses līdz 19,21 ha un 1193 num. koki, vērtībā no Ls 5000,— līdz Ls 40.000,—.

Nītaures virsmežniecībā: 2., 3. un 4. iec. mežniecībā, Nītaures, Zaubes un Mālpils novados, pavisam 6 vienības, pēc platības un celmu skaita no 597 num. apses līdz 43,09 ha, vērtībā no Ls 3000,— līdz Ls 70.000,—.

Mežu pārdos saskaņā ar likumu par valsts mežu un meža materiālu pārdošanu un izsniegšanu (izsl. „Vald. Vēstn.” 1936. g. 122. num.) un apstiprinātiem nosacījumiem. Mežu departaments patur tiesību izsludinātās un pārdošanas noliktās izsoles vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem.

Tuvākas ziņas, izsoles un pārdošanas nosacījumi Mežu departamentā, Mežsaimniecības daļā, Rīgā, Kalpaka bulv. 6, 6. dzīv. un pie virsmežziņiem. 22568

Mežu departaments.

Kurzemes divīzijas Intendantūra

(Liepājā, Kaŗa ostā, Kurzemes ielā 7, 10. istabā),

1936. g. 12. novembrī, plkst. 12,

izdos mutiskā un rakstiskā izsolē

apm. 28 t svaigas liellopu gaļas, apm. 0,75 t 3. šķ. liellopu gaļas un 0,35 t kaulu piegādi

Liepājas garnizona vajadzībām,

no 1936. g. 1. decembra līdz 1937. g. 1. aprīlim.

Izsoles drošība Ls 30,— no katras piedāvātas tonnas liellopu gaļas un kauliem.

Līdz ar nodrošinājumu jāiesniedz arī Nodokļu departamenta apliecība par kārtīgu nodokļu maksāšanu. L 4020 22464

Ar izsoles nosacījumiem var iepazīties darba laikā izsoles vietā.

Daugavpils pilsētas valde

1936. g. 16. novembrī, plkst. 10,

jauktā izsolē

iznomās uz divi gadiem pilsētas lopkautuves zarnu apstrādāšanas iestādi.

Drošības nauda Ls 4000,—

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties pilsētas valdes saimniecības-uzņēmumu nodaļā līdz izsoles sākumam, katru darbdienā darba laikā. 22502

Pilsētas valde.

Rīgas prei. āreņā nodaļa

izsludina par nederīgiem nozaudētos šīs pref. 1928. g. 9. V Fricim Krišānim izdoto prof. šķ. Šofera 2496. apl. un 1935. gada 16. VII izdoto autobusu vadīšanas A-1625. apliecību; 2) 1929. gada 21. X Jānim Miškinim izdoto prof. šķ. Šofera 4701. apliecību; 3) 1931. g. 8. VI Jānim Kiziakovam izdoto prof. šķ. Šofera 7884. apliecību; 4) 1935. g. 18. XII Radionam Podziņam izdotos automobiļa 872. skārda numurus; 5) 1936. g. 13. I Aleksandram Sņepstam izdotos automobiļa 853. skārda numurus; 6) 1936. g. 7. V Arnoldam Kārkliņam izdotos automobiļa 2734. skārda numurus; 7) 1936. gada 6. V Arturam Balodim izdotos 2709. automobiļa skārda numurus un 8) 1935. g. 9. IX Aloizijam Kalve izdotos motocikleta 382. skārda num. 22454g

Rīgas pref. 4. iec. priekšnieks izsludina par nozaudētu vieglā ormaņa 104. num., kas 1936. g. izdots Aleksandram Oto, dzīv. Rīgā, Torģeles ielā 5, 16. dz.

Radiofona abonentu kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto abonementa 80538. atļauju, kas 1934. g. 8. III izdota Movšam Pristinam. L. 4024. 22466

Rīgas apr. polic. 1. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto Nanzena personas 194/1335/II. apliecību, ko Kuldiģas apr. priekšn. 1929. gada 25. sept. izdevis Stanišlavam Budrim. 22316g

Daugavpils prefektūra izsludina par nederīgu nozaudēto automobiļa braukšanas 5684. atļauju, kas 1935. g. 1. jūnijā izdota Zamuelim Osinam. 22422g

Jelgavas pils. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatu Z 55899/1963-C, ko šī pils. valde 1932. g. 9. jūnijā izdevisi Krišjānim Atkalam.

Jelgavas apr. polic. 2. iec. priekšn. atsauc savus „Valdības Vēstn.” š. g. 235. un 243. num. ievietotos sludinājumus par Kaŗļa Rožukaina nozaudēto ierociu atļaujas un pases izsludināšanu par nederīgām, jo šie dokumenti atrasti. 22418g

Kacēnu pasta un telegrafa kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona lietošanas 20. atļauju, kas 1934. g. 18. maijā Bērziņš pasta un telegrafa kantori izdota Robertam Garozam. 22068g

Pasienes pag. valde izsludina par nederīgām šīs pag. valdes izdotās: 1) 1281/7689. zirga pasi, kas 1926. g. 10. martā izdota Antonam Rudačēnokam, un darba grāmatas; 2) 178. grām., kas 1933. g. 22. martā izdota Aleksandram Mežskim; 3) 848. gr., kas 1935. g. 25. apr. izdota Verai Grišuleņokas; 4) 871., kas 1935. g. 2. maijā izdota Maksimam Pateņko; 5) 448., kas 1934. gada 5. martā izdota Albinam Čaičam; 6) 609., kas 1934. gada 9. jūn. izdota Valerijam Anžinovskim; 7) 204., kas 1933. g. 23. martā izdota Martijai Počēkai; 8) ZN 29169., ko 1932. g. 8. jūn. iecavas pag. valde izdevisi Bronislavam Kigitovičam; 9) R 170080., ko Rīgas pils. valde 1934. g. 5. okt. izdevisi Antonam Dolģijam; 10) 1137/16887. zirga pasi, ko 1926. gada 26. febr. izdevisi Škaunem pag. valde Romanam Škaunam un 11) Latv. pasi MN 014661/1761, ko šī pag. valde 1928. g. 8. febr., darba grāmatu, ko Pocienas pag. valde 1934. g. un karaklausības 188. apliecību, ko Daugavgrīvas artil. pulka komand. 1934. gada 12. okt. izdevisi Jāzepam Pozdņakovam. 20737g

Lutriņu pag. valde

izsludina par nederīgu nozaudēto 135. labības grām., ko šī pag. valde 1935. g. izdevisi Fricim Skudram. 22079g

Praviņu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 139. labības grām., ko šī pag. valde 1935. g. izdevisi Arturam Cautim. 22015g

Puzes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatu K 20024/24, ko šī pag. valde 1932. g. 7. jūnijā izdevisi Andrejam Boitmanim. 22075g

Siguldas pastmeistars izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona abonementa 228. atļauju, kas 1934. g. 7. nov. izdota Jānim-Ernestam Zivtiņam.

Zaļenieku pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatu V 34391/156, ko Skriņevu pag. valde 1932. g. 14. jūnijā izdevisi Jūlijai Bļudņš.

Daŗādi sludinājumi.

Akc. sab. „Bekona Eksports“ sasauc 1936. g. 9. nov., plkst. 10, Rīgā, Atlasa ielā 5.

ārkārt. pilnu akt. sapulci.

Dienas kārtība: 1) Sapulces amata personu vēlēšana; 2) valdes ziņojumi par jaunu statūtu apstiprināšanu; 3) vēlēšanas, saskaņā ar jauno statūtu noteikumiem; 4) instrukciju apstiprināšana. 22565g Valde.

Akciju sabiedrības koku un metālu apstrādāšanas fabrikas

„Joh. M. Braun“

valde uzaicina šīs akciju sabiedrības akcionārus uz

otrtreizeju ārkārt. akcion. sapulci

1936. g. 25. nov., plkst. 13, Rīgā, Kojusalas ielā 12, valdes telpās.

Dienas kārtība: 1) Valdes ziņojumi; 2) kapitāla papildināšana vai akciju sabiedrības likvidācija; 3) vēlēšanas; 4) daŗādi jautājumi. Saskaņā ar statūtu 60. š. §, 62. kapitāla papildināšana vai akciju sabiedrības likvidācija. 22469g

Rīgas filharmonijas biedrības A. G. Rubinšteina vārdā likvidācijas komisija,

pamatojoties uz likuma par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēģšanas, likvidācijas un reģistrācijas kārtību izpūmuma stavokļa laikā 5. p. uzaicina visus šīs biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētas personas pieteikties I mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.” likvidācijas komisijai Jekšlietu ministrijā, Rīgā, Brīvības ielā 37/39, 153. istabā, katru darba dienu no plkst 11 līdz 13. Šinī laikā nepieteiktās tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušiem, bet par biedrības mantas slēģšanu draud krimināla atbildība. 22448g Likvidācijas komisija.

L.L.R. 418. Mirzas mazpulka „Cerība” apaļais zīmogs nozagts un tiek skaitīts par nederīgu. 22467 Mazp. vad. M. Kalniņš.

Saskaņā ar 1936. g. 29. oktobrī notikušās

Linu un dzūtas manufaktūras akc. sab., Rīgā,

vispārējās akcionāru sapulces lēmumu, sabiedrības likvidācija skaitās par pabeigtu 1936. g. 29. oktobrī. Likvidācijas kvota līdzinās Ls 17,— uz katru akciju par Ls 80,— nominālvērtība, pie kam akcionāriem jāizmaksāti Ls 15,20.

Atlikušos Ls 1,80 uz katru akciju izmaksās līdz 1937. gada 31. janvārim pie līdzšinēja likvidācijas komisijas locekļa H. Larssona kunga, Rīgā, Mednieku ielā 4, 1. dz., tālr. 24600, darbdienās no plkst. 14—15, kuru uz to pilnvarojusi augšminētā akcionāru vispārēja sapulce. 22458.

PEDEJĀ BILANCE

Balance 1936. g. 29. oktobrī.		Pasīvs.	
Aktīvs.	Ls	Pasīvs.	Ls
Kase	3619 39	Pamatkapitāls	
Tekoši rēķini-kredit-		(atlikums)	4105 62
iestādēs	4592 13	Akcionāri	4105 90
	Ls 8211 52		Ls 8211 52

Pelņas un zaudējumu konts 1933. g. 14. nov. līdz 1936. g. 29. okt.

Zaudējums.		Peļņa.	
Atalgojumi un tekoši izdevumi	Ls 2436 32	Procenti	268 02
Agrāko gadu zaudējumi	29362 15	Kursu starpības	35 47
Fabrikas zaudējumi	74055 35	Daŗādi ienākumi	2217 55
	Ls 105853 82	Tīrs zaudējums	103332 78
			Ls 105853 82

Maksātnespējīgā parādnieka Augusta Golta konkursa valde uzaicina visus parādnieka kreditorus ierasties 1936. g. 4. nov., plkst. 18, Rīgā, Kr. Barona ielā 15, 6. dz. uz

pilnu parādnieka kreditoru sapulci.

Dienas kārtība: Jautājums par naudas sadalīšanas aprēķina apstrādes parādnieka nekustamas mantas pārdošanas lietā vai eventuelās prasības celšanu pret hipotekāro kreditoru. 22555g

Konkursa valdes priekšs. zvēr. advokāts (paraksts).

A/S. K. S. Kuzņecovs

valde sasauc ārkārtēju pilnu sapulci

1936. g. 3. dec., plkst. 18, valdes telpās, Rīgā, Grēcinieku ielā 17/19, ar šādu

dienas kārtību: 1) Sapulces vadītāja un sekretāra vēlēšanas; 2) A/S. statūtu virsraksta grozīšana un statūtu § 1., 26., 29., 31., 39., 48., 49., 57. un 69. grozīšana un papildināšana; 3) daŗādi jautājumi. 22564g Valde.

Rīgas pilsētas 4. vidusskolas krājaizdevu sabiedrība

uzaicina šīs krājaizdevu sabiedrības mantu turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētas personas pieteikties un iesniegt prasības likvidācijas valdei Rīgā, — Siguldas prosp. 5, Meža parkā, I mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vēstn.”

Šinī laikā nepieteiktās tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušiem, bet par krājaizdevu sabiedrības mantas slēģšanu draud likumīga atbildība. 22447g

Likvidācijas valde.

Ventspils ev-lut. baznīcas latv. draudzes 1936. g. 18. oktobra

mantu izlozes VINNĒSTU SARAĶSTS.

Vērtībā no Ls 10.- līdz Ls 30.-: 271, 3959.

Vērtībā no Ls 1.- līdz Ls 10.-: 9, 11, 12, 16, 20, 21, 28, 29, 31, 33, 38, 44, 48, 49, 50, 54, 55, 56, 57, 62, 64, 67, 72, 73, 74, 80, 84, 85, 87, 92, 93, 96, 103, 4, 8, 9, 10, 14, 16, 17, 19, 20, 26, 27, 31, 34, 35, 42, 43, 45, 47, 51, 59, 62, 72, 75, 84, 85, 86, 90, 99, 206, 15, 18, 24, 27, 33, 39, 41, 44, 57, 60, 62, 63, 66, 72, 73, 89, 91, 301, 5, 13, 18, 31, 33, 36, 43, 44, 49, 61, 62, 65, 66, 78, 81, 83, 89, 93, 405, 6, 11, 13, 18, 21, 26, 31, 41, 42, 45, 49, 51, 52, 54, 60, 68, 75, 77, 81, 96, 506, 1, 8, 9, 11, 12, 21, 22, 28, 31, 33, 46, 47, 49, 50, 53, 62, 66, 67, 71, 78, 81, 85, 86, 93, 94, 96, 99, 601, 2, 4, 10, 18, 22, 23, 26, 33, 34, 38, 40, 44, 44, 53, 54, 55, 60, 61, 64, 71, 72, 76, 79, 81, 82, 83, 90, 91, 92, 93, 701, 5, 9, 11, 17, 19, 22, 23, 44, 47, 56, 57, 61, 65, 67, 72, 74, 79, 86, 87, 94, 99, 800, 4, 5, 7, 9, 14, 19, 29, 33, 34, 36, 43, 44, 45, 46, 48, 53, 54, 57, 67, 76, 79, 80, 84, 85, 97, 900, 5, 6, 8, 13, 15, 23, 27, 30, 31, 33, 36, 44, 54, 63, 65, 66, 72, 83, 85, 86, 87, 98, 1000, 3, 9, 10, 11,

tiesības, t. i. nav valdījuši vai lietojuši šo mantu vai rikojušies ar to, un kuru trešās personas no 1. punktā minētām personām ieguvušas īpašumā uz noilguma pamata, ja viņas nav to valdījušas uz tiesiska pamata un labticībā (Civīllik. 829.—845. p.) un nav savas tiesības līdz 1936. g. 1. aprīlim pieteikušas Zemkopības ministrijai, iesniedzot pierādījumus par prasības celšanu attiecīgā tiesā (sk. papild. un pārgroz. V. V. 1936. g. 123, kas stājas spēkā izsludināšanas dienā, resp. 1936. g. 4. jūnijā un attiecas uz visām tiesu vai administratīvās iestādēs vēl neizspriestām vai neizlemtām lietām); ka šajā gadījumā no lietas redzams, ka Rundēnu pagasta Zirgu sādžas viensēta № 2 skaitlīgas zemes grāmatās uz Natālijas Zujevs vārdū, kurā atrodas bezvēsts prombūtnē sākot ar 1912. g. un nav savas nekustamas mantas īpašnieces tiesības izlietojusi; ka nekustamā manta nostiprināta zemes grāmatās uz prombūtnē esošās īpašnieces Natālijas Zujevs vārda 1931. g. 14. aprīli; ka pirms nekustamās mantas korroborācijas bija izvesti zemes ierīcības darbi, bet sūdzētājs savas Noteikumos par zemes ierīcību (Lkr. 1924. g. 157) 33.—34. p. paredzētās tiesības nav izlietojis, t. i. nav cēlis iebildumus lietā par šīs nekustamās mantas piešķiršanu un korroborēšanu uz prombūtnē esošās īpašnieces vārdū; ka sūdzētājs arī nav pierādījis savas valdīšanas tiesisko pamatu, kādēļ Zemkopības ministrija nevarēja atzīt sūdzētājam augšā min. lik. 3. p. 1. punktā paredzētās tiesības, ka sūdzētājs nav līdz 1936. g. 1. aprīlim cēlis prasību pret Zemkopības ministriju minētā lietā; ka, atzīstot minētos apstākļos par Rundēnu pagasta Zirgu sādžas viensētas № 2 īpašnieci bezvēsts prombūtnē esošo Natāliju Zujevs un ieskaitot šo īpašumu valsts zemes fondā, zemkopības ministrs rikojies saskaņā ar augšā min. lik. noteikumiem, kādēļ sūdzība, kā nepamatota, noraidāma, n o l e m i j i: Filipa Zujeva sūdzību atstāt bez ievēribas.

24. 1936. g. 24. februārī. Jāņa Saktiņa sūdzība par zemkopības ministra lēmumu Virānes pagasta „Muižnieku № 27F” māju robežu regulēšanas projekta apstiprināšanas lietā. (L. № 22.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors J. Kallacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokuroa biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokuroa biedra atzinumu, un ievērojot: ka saskaņā ar Lik. par lauku nekustamas mantas kadastru (Lkr. 1931. g. 155) 13. p., uz valsts fonda zemēm ierikoto zemes vienību savstarpējās robežas regulējamās Lik. par nekustamu īpašumu korroborēšanu (Lkr. 1923. g. 41) 10. p. paredzētā kārtībā; ka pēc Lik. par nekustamu īpašumu korroborēšanu 10. p. 1. piezīmes, izdarot robežu regulēšanu, nav atļauts pirmā uzmērīšanā dabā nospraustās robežas zemes platību samazināt vairāk par 3%; ka pēc tā paša likuma un panta 2. piezīmes, pēc galīgas regulēšanas (uzmērīšanas) izvešanas, Zemkopības ministrija piesūta plāna kopiju zemes grāmatu nodaļai attiecīgāi atzīmei reģistrā un pievienošanai aktam; kā tas tieši izriet no paša jēdziena — galīga r e g u l ē š a n a — un no Lik. par nekust. īpaš. korroborēšanu sakarā ar Agrārās reģ. lik. 10. p., galīga robežu r e g u l ē š a n a v a r b ū t t i k a i v i e n a u n n e v a i r ā k a s u n p ē c g a l i g a s r o b e ž u r e g u l ē š a n a s u n z e m e s v i e n i b a s p l ā n a p i e v i e n o š a n a s a t t i e c i g ā i z e m e s g r ā m a t u l i e t a i, r o b e ž u r e g u l ē š a n a v a r t i k t i z d a r ī t a v i e n i g i a r p a š u z e m e s ī p a š n i e k u p i c k r i š a n u, k ā t a s ī r a r p ā r ē j ā m, n e u z v a l s t s f o n d a z e m ē m i e r i k o t ā m s a i m n i e c i b ā m; k a L i k. p a r l a u k u n e k u s t a m a s m a n t a s k a d a s t r u 1 2. p. n o s ā k a, k a k a d a s t r a i z v e š a n a i e t v e r 1 9 2 3. g a d ā 3 1. m a r t a l i k u m ā (L k r. 1 9 2 3. g. 4 1) 1 0. p. p a r e d z ē t o g a l i g o r e g u l ē š a m u, t ā t a d a r i l i k u m s p a r k a d a s t r u n e p r a s a g a l i g i r e g u l ē t ā m z e m e s v i e n i b ā m j a u n u r o b e ž u r e g u l ē š a n u; k a š a j ā g a d i j u m ā s ū d z ē t ā j a m p i e d e r o š ā s V i r ā n e s p a g a s t a „ M u i ž n i e k u “ j a u n s a i m n i e c i b a s № 2 7 F u n 2 7 F a g a l i g ā r e g u l ē š a n a ī r n o t i k u s i 1 9 3 1. g a d ā, k a d a r i u z m ē r i š a n a s p l ā n i ī r r e g i s t r ē t i Z e m k o p i b a s m i n i s t r i j a s M ē r n i e c i b a s d a ļ ā u n p l ā n a v i e n s e k s e m p l ā r s n o s ū t i t s C ē s u - V a l k a s z e m e s g r ā m a t u n o d a ļ a i u n p i e v i e n o t s a t t i e c i g ā i z e m e s g r ā m a t u n o d a ļ a s l i e t a i; k a 1 9 3 4. g. r u d e n i ī r Z e m k o p i b a s m i n i s t r i j a s m ē r n i e k s i e r a d i e s i z v e s t s ū d z ē t ā j a s a i m n i e c i b a i p i e r o b e ž o j o š ā V i r ā n e s p a g a s t a z e m e s g a b a l a № 3 8 F k a d a s t r ā l u u z m ē r i š a n u, p i e k a m

savā darba plānā ietvēris arī sūdzētāja jau galīgi rēgulētās saimniecības robežu grozīšanu bez viņa piekrišanas; ka uz izteikto apsvērumu pamata šāda mērnieka rīcība ir nelikumīga un Zemkopības ministrijas Mērniecības daļa un arī zemkopības ministrs; apstiprinot šo mērnieka robežu rēgulēšanas projektu, ir rikojušies nepareizi; ka instr. kadastrālai uzmērīšanai 1. p. 2. piezīme gan runā par izpēsmuma gadījumiem, kad Lik. par lauku nekust. mantas kadastru 13. p. noteikumi piemērojami arī tādām zemes vienībām, kuras uzmērītas pēc Mērniecības daļas mērošanas darbu instrukcijas un kuŗu plāni reģistrēti Mērniecības daļā; ka šīs instrukcijas noteikumi tomēr nav attiecināti un nevarēja tikt attiecināti uz tiem gadījumiem, kad galīgās rēgulēšanas plāni ir arī atzīmēti zemes grāmatu reģistrā un pievienoti attiecīgajai zemes grāmatu lietai; ka uz izteikto apsvērumu pamata pārsūdzētais zemkopības ministra lēmums nav atstājams spēkā un ir atcelams, uzdodot taisīt jaunu lēmumu, kādēļ Senāts nolēmj: atcelt pārsūdzēto zemkopības ministra lēmumu šajā lietā un uzdot taisīt jaunu.

25. 1936. g. 24. februārī. Akc. sab. „A. S. Maikapar“ pilnv. zv. adv. A. Bīrznieka sūdzību par Tautas labklājības ministrijas lēmumu attiecībā uz Ls 4000,— iemaksu bezdarba apkaŗošanas fondam. (L. № 145.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojīs cauri lietu, izklausijs virsprokurora biedra atzinumu un ievērojot: ka saskaņā ar Likuma par līdzekļu sagādāšanu bezdarba apkaŗošanai (L.kr. 1932. g. 239) 4^a p., Nodokļu nolikuma 239. p. minēto uzpēmumu administrācijas locekļi un pilnvarotie iemaksā bezdarba apkaŗošanai četrus procentus no visām atalgojuma summām (algas, tantjēmām, gratifikācijām, atalgojuma par virsstundām, summām provizijas veidā un citām), izņemot tās atalgojuma summas, kas aplikamas pēc 1. panta; ka šajā gadījumā akciju sabiedrības „A. S. Maikapar“ pilna sapulce, sakarā ar valdes priekšsēdētāja S. Maikapara 1934. gadā nosvinēto 60. dzimšanas dienu,

kā atzinību - dāvanu par viņa izcilieŗ nopelniem sabiedrības labā viņa 38 g. ilgstošās darbības laikā, nolēmusī izmaksāt viņam vienreizīgi Ls 100.000,—, samazinot par šo summu S. Maikapara parādu minētai akciju sabiedrībai; ka minētai izmaksai ir tiešs sakars ar S. Maikapara darbību akc. sabiedrības uzpēmumā, kā tas tieši redzams no akc. sab. pilnas sapulces protokola, un šī izmaksa tiek izdarīta par S. Maikapara „izcilieŗ nopelniem“ sabiedrības labā, kādēļ tā nav uzskatāma par dāvinājumu Civillik. 4464. p. izpratnē, bet gan par gratifikāciju un tāpēc no minētās summas izdarāmas arī iemaksas bezdarba apkaŗošanas fondā; ka sūdzētājas akc. sab. „A. S. Maikapar“ aizrādījums uz to, ka no minētās gratifikācijas summas akc. sab. nav varējusī ieturēt par labu bezdarba apkaŗošanai likumā paredzētos 4% tapēc, ka šī summa S. Maikaparam jau ir bijusī agrāk iemaksāta, nepelna ievēribu, jo kādā veidā sabiedrība norēķinājas ar saviem darbiniekiem par izsniegtiem avansiem, ir sabiedrības iekšējō darišana, t. i. avansveidīga naudas izmaksa nevar iespaidot likumā paredzēto iemaksu izdarīšanu; ka tāpat nepamatots ir sūdzētājas uzskats, ka gratifikācijas summa Ls 100.000,— sadalāma uz S. Maikapara nostrādāto gadu skaitu „A. S. Maikapar“ uzpēmumā un iemaksas bezdarba apkaŗošanai būtu izdarāmas vienīgi no tās daļas, kas krit uz laiku pēc 1931. g., t. i. pēc minētā likuma izdošanas, kas paredz šādus atvilkumus, jo no lietas ir redzams, ka „A. S. Maikapar“ pilna sapulce nolēmusī izmaksāt S. Maikaparam vienreizīgu gratifikāciju par visu nostrādāto laiku sabiedrības uzpēmumā; ka tāpēc, saskaņā ar augstāk minētā likuma noteikumiem, šī gratifikācija padota aplikšanai ar nomaksām par labu bezdarba apkaŗošanai, un Tautas labklājības ministrija, noraidot akc. sab. „A. S. Maikapar“ sūdzību par Rīgas centrālās kopejās slimo kases lēmumu attiecībā uz 4% nomaksu bezdarba apkaŗošanai no šīs summas, ir rikojušies saskaņā ar minētā likuma noteikumiem, kādēļ sūdzība Senātam atzīstama par nepamatotu un noraidāma, Senāts nolēmj: A/S „A. S. Maikapar“ sūdzību atstāt bez ievēribas

26. 1936. g. 24. februāri. Kārļa Engela sūdzība par izglītības ministra lēmumu algas izmaksas lietā. (L. № 181.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, un ievērojot: ka saskaņā ar Lik. par tautas izglītību 201. p., valsts un pašvaldības skolu priekšniekiem ir štata darbinieku tiesības un viņiem ir tiesība saņemt likumos un noteikumos nosacīto algu (Lkr. 1934. g. 200); ka pēc Lik. par pašvaldību obligātorisko skolu skolotāju algošanu (Lkr. 1932. g. 125) 2. p., pašvaldību obligātorisko skolu skolotāji saņem algu līdz ar ģimenes piemaksām pilnos apmēros no valsts līdzekļiem no Izglītības ministrijas budžetā paredzētām summām; ka pēc Instr. pie likuma par pašvaldību obligātorisko skolu skolotāju algošanu (Lkr. 1932. g. 153) 2. p., skolotāju algu sarakstus sastāda apriņķa valde resp. apriņķu skolu valde un pēc tautskolu inspektora apstiprināšanas iesūta Skolu departamentam un pēc tās īpašas instrukcijas 1. p., Izglītības ministrija izsūta algu skolu priekšniekiem vai tieši skolotājiem; nedz Lik. par tautas izglītību, nedz arī Lik. par pašvaldību obligātorisko skolu skolotāju algošanu nav tuvāku noteikumu, par kādu laiku skolotājiem pienākas atalgojums viņu atlaišanas gadījumos no amata, kādēļ arī attiecībā uz skolotājiem attiecināmi Valsts civildienesta nolik. 45. p. noteikumi, pēc kuriem tiesība uz atalgojumu izbeidzas ar darbinieka atlaišanu no amata, bet ja amata nodošanai ir paredzēts īpašs laiks, tad ar šā laika noteicējumu; ka šajā gadījumā no lietas ir redzams, ka sūdzētāju ir atlaidis no Dzērves - Cīravas 6 kl. pamatskolas priekšnieka amata iekšlietu ministrs ar savu 1934. g. 19. jūlija lēmumu, pamatojoties uz Lik. par civiliestāžu un pašvaldības darbinieku atlaišanu izpēsuma stāvokļa laikā, neminot lēmumā atlaišanas dienu; ka no lietas ir redzams, ka sūdzētājs ir varējis nodot skolas pārzināšanu un ir atbrīvots no dienesta pienākumu izpildīšanas tikai 1934. g. 5. septembrī (sk. Kuldīgas un Aizputes apr. Tautskolu inspektora aplieciņu № 213 no 1934. g. 18. oktobra); ka uz izteikto apsvērumu pamata jāuzskata, ka

sūdzētāja dienesta attiecības ir izbeigušās tikai 1934. g. 5. septembrī, līdz kādam laikam arī viņam pienākas atalgojums par dienesta izpildīšanu, ko ir atzinusi apriņķa skolu valde un arī tautskolu inspektors; ka Skolu departaments un tāpat arī izglītības ministrs ir sūdzētāja lūgumu dēļ algas izmaksas par laiku no 1934. g. 1. augusta līdz 1934. g. 5. septembrim noraidījis, uzskatot, ka sūdzētājam nebūjis tiesības palikt darbā pēc iekšlietu ministra lēmuma par viņa atlaišanu no dienesta; ka šajā gadījumā sūdzētājs nav vis palicis dienestā savu iegribu dēļ, bet gan nav ticis agrāki atbrīvots no amata resp. nav tikusi norādīta persona, kam nodot skolas pārzināšanu, kamdēļ arī viņam pienākas alga par visu viņa dienesta laiku līdz atbrīvošanas dienai no amata; ka var gan pacelties jautājums par to, kas vainojams sūdzētāja aizturēšanā dienestā, bet tas neskar jautājumu par pienākošās algas izmaksu sūdzētājam; ka pārsūdzētais izglītības ministra lēmums, kā nesaskatīts ar lēmuma motīvos izteiktiem apsvērumiem un likumiem, ir atcelams, uzdodot taisīt jaunu lēmumu, kādēļ Senāts nolēmj: pārsūdzēto izglītības ministra lēmumu šajā lietā atcelt un uzdot taisīt jaunu lēmumu.

27. 1936. g. 24. februāri. Finanču ministrijas sūdzība par Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes 1935. g. 27. novembra lēmumu attiecībā uz Ls 718,80 uzrēķināšanu Finanču ministrijai sakarā ar akcīzes nodokļa iztrūkumu A. Groša liķieru fabrikā. (L. № 291.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senāts atrod: Pārbaudot Adolfa Groša liķieru fabrikas Liepājā 1933. g. akcīzes norēķinu grāmatu un attiecīgus dokumentus, konstatēts, ka fabrika minētā gadā nomaksājusi Ls 781,20 papildu akcīzes nodokli, t. i. par Ls 718,80 mazāk, kā to paredz Akcīzes nolikuma 171. p. Minēto summu Valsts kontroles II departamenta kolleģija ar savu 1935. g. 9. septembra lēmumu uzrēķinājusi Finanču ministrijai. Par šo kolleģijas lēmumu Valsts

kontroles padomei iesniegtā pārsūdzībā Finanču ministrija lūdza kolleģijas lēmumu atcelt un uzrēķinu dzēst sekojošu iemeslu dēļ: uz Akcīzes nolikuma 173. p. piezīmes pamata, finanču ministrs atļāvis A. Groša likieru fabrikai darboties tālāk, neprasot lūdza nolikuma 171. p. noteiktai normai iztrūkstošā akcīzes nodokļa samaksu, jo akcīzes nolikums to neuzskatīja kā parādu, ar kuŗu nesamaksu būtu nodarīti valstij zaudējumi. Runa par zaudējumu nodarīšanu valstij varētu būt tikai tad, ja no Groša likieru fabrikas būtu izlaisti likieri bez bandrolēm resp. bez papildu akcīzes nodokļa samaksas, kas licīta neesot konstatēts. Akcīzes nolikuma 171. p. paredzētais papildu akcīzes nodoklis Ls 1500,— apmērā esot noteikts tikai likieru ražošanas koncentrācijas nolūkos un tas esot mērogs, cik lielai fabrikas darbībai vajadzētu būt, un ar to gribēts novērst daudz sīku fabriku rašanos, kuŗu uzraudzība prasītu lielus izdevumus. Akcīzes nodoklis esot nodoklis no patēriņa priekšmetiem, šajā gadījumā no izgatavotiem likieriem, un neesot pamata prasīt nodokli par neizgatavotiem priekšmetiem. Tādēļ arī Akc. nolik. neparedzot iztrūkstošā papildu akcīzes nodokļa samaksu gadījumos, kad likieru fabrika tiek slēgta šī nodokļa nesamaksas dēļ. Tā paša iemesla dēļ arī 173. p. piezīmē neesot norādījumu, ka finanču ministram, atļaujot fabrikai darboties, būtu jādzēš iztrūkstošais nodoklis.

Valsts kontroles padomes sevišķā sēdē, skatot cauri iesniegto pārsūdzību, atradusi, ka Akcīzes nolik., kā speciāls un fiskāls likums, tulkojums šaurā nozīmē. Minētā nolik. 171. p. p. prasība par noteiktās nodokļa normas samaksu esot obligatoriska, un ka ne tikai nodokļa uzlikšanai, bet arī atsvabināšanai no tā vajagot būt dibinātai tieši uz likuma noteikumiem, kādu konkrētā gadījumā Akcīzes nolikumā neesot.

Šo apsvērumu dēļ Valsts kontroles padome ar savu 1935. g. 27. novembra lēmumu Finanču ministrijas sūdzību noraidījusi. Par minēto Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes lēmumu Senātam iesniegtā pārsūdzībā Finanču ministrija, atkārtodama savā sūdzībā Valsts kontroles

padomei pievestos motīvus, lūdza Valsts kontroles 1935. g. 27. novembra lēmumu atcelt.

Ievērojot: ka, saskaņā ar Akcīzes nolikuma 171. p., katrai likieru fabrikai pārskata gadā jānomaksā papildu akcīzes nodoklis ne mazāk par 1500.— latiem; ka Akcīzes nolikumā 173. p., kā sankciju minētās prasības nepildīšanai nosaka fabrikas slēgšanu; ka pēc piezīmes pie 173. p., atsevišķos gadījumos finanču ministrs var atļaut darbību turpināt fabrikā, kas slēgta obligatoriskā banderoļu daudzuma neizņemšanas dēļ; ka šajā gadījumā Adolfa Groša likieru fabrika Liepājā 1933. g. nomaksājusi tikai Ls 781,20 papildu akcīzes nodokli, t. i. par Ls 718,80 mazāk, kā to paredz Akcīzes nolikuma 171. p.; ka finanču ministrs atļāvis turpināt darbību A. Groša likieru fabrikai 1934. g., nepieprasot iztrūkstošas papildu akcīzes nodokļa daļas samaksu; ka Akcīzes nolikuma 173. p. piezīme neparedz Finanču ministrijai tiesību reizē ar atļauju fabrikai turpināt darbību, arī atbrīvojot to no obligatoriskā papildu akcīzes nodokļa resp. tā iztrūkstošās daļas samaksas; ka pēc Akc. nolik. 168. p. noteikumiem, apliecību likieru izgatavošanai izdod pēc papildu akcīzes nodokļa samaksas par visu izgatavošanai prasīto likieru daudzumu un ne mazāk par Ls 1500,— (Akc. nolik. 171. p.) vai arī pēc šīs summas nodrošināšanas; ka pēc tā paša nolikuma 169. p., ja nodrošināto akcīzes nodokļa summu laikā nesamaksā, tad tā piedzenama, pārdodot iekārtos vērtspapirus, kā arī parējo parādnieka mantu; ka tādējādi arī no šo pantu noteikumiem vien jau izriet, ka papildu nodoklim ir jāienāk visos gadījumos valsts kasē pilnā, t. i. Akc. nolik. 171. p. paredzētā apmērā; ka Finanču ministrijas viedoklis šī likuma tulkošanā runātu pretim principam par aizliegumu paplašināši tulkot fiskālos likumus, pie kādiem pieskaitāms Akcīzes nolikums; ka nav pamatots arī Finanču ministrijas uzskats, ka ar iztrūkstošā papildu nodokļa nesamaksu valstij nebūtu nodarīti zaudējumi, jo, lai gan nav konstatēts, ka Groša likieru fabrika būtu izlaidusi likierus bez bandrolēm resp. bez papildu akcīzes nodokļa samaksas, bet ar Akcīzes nolikuma 171. p. paredzētā pa-

pildu nodokļa vai tā daļas atlaišanu valsts kasē neienāk tā summa, kurai vajadzētu ienākt, un netiek arī sasniegts tieši tas mērķis, kādam Akcīzes nolikuma 171. p. prasība nodibināta, t. i. netiek sasniegta liķieņu ražošanas pietiekošā koncentrācija, kas savukārt saistīta ar liekiem izdevumiem no valsts šo fabriku uzraudzībai; ka atsvabinot A. Groša liķieņu fabriku no iztrūkstošā papildu nodokļa par 1933. g. Ls 718,80 apmēra, Finanču ministrija ir rīkojusies pretēji Akcīzes nolikuma 171. un 173. p. noteikumiem, kādēļ Valsts kontroles uzrēķins atzīstams par pareizu, nolēm j: Finanču ministrijas sūdzību atstāt bez ievēribas.

28. 1936. g. 23. martā. Zamuela Ekšteina sūdzība par finanču ministra lēmumu nekustamas mantas nodokļa parāda piedzišanas lietā. (L. № 262.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu un ievērojot: ka saskaņā ar Nod. nolik. 118. p., nekustamas mantas nodokli maksā tās īpašnieks; ka pēc tā paša likuma 119. p., nekustamas mantas nodokļa parādus, kuŗi sakrājušies līdz tās pārejai citas personas īpašumā, maksā ieguvējs, izņemot gadījumus, kad nekustamu mantu pārdod publiskā izsolē; ka šis pēdējais noteikums izskaidrojams ar to, ka pēc Civīlproc. nolik. 1259. p., pirms nekustama īpašuma nozīmēšanas pārdošanai publiskā izsolē, tiek ievāktas ziņas par valsts un pašvaldību nodokļu parādiem uz šo mantu un, pēc Civīlproc. nolik. 1293. p. noteikumiem, šī nodokļa parāda summa tiek ietilpināta par nekustamu īpašumu iegūstamā summā un uz nekustamas mantas ieguvēju nodokļa parādi tādā kārtā nepāriet; ka šajā gadījumā, kā tas redzams no lietas, nekustama manta Grobiņā, Lielā ielā № 10, ar zemes grām. reģ. № 193, ir bijusi nolikta publiskā izsolē, kuŗa nav notikusi; ka pēc tam minēto mantu ir patūrējis, saskaņā ar Civīlproc. nolik. noteikumiem, viens no kreditoriem, un proti, Latvijas hipotēku banka par Ls 54.500,—; ka gadījumi, kad nekustamu mantu pēc ne-

notikušas publiskas izsoles iegūst kreditori, ir nekustamas mantas nodokļu parādu ziņā pielīdzināmi nekustamas mantas iegūšanai publiskā izsolē, jo arī šajos gadījumos šie nodokļu parādi ir ietilpināti par nekustamu īpašumu samaksājāmā summā; ka tādējādi šajā gadījumā nekustamas mantas nodokļu parādi nav pārgājuši uz Latvijas hipotēku banku, un ja šie parādi nav pārgājuši uz hipotēku banku, tad viņi nevarēja arī pāriet uz Zamuela Ekšteinu, ja pēdējais šo īpašumu būtu ieguvis no Latvijas hipotēku bankas, par ko gan lietā datu trūkst; ka uz izteikto apsvērumu pamata nodokļu parāda piedziņai par nekustamo īpašumu Grobiņā, Lielā ielā 10, no sūdzētāja Ekšteina ir bez likumīga pamata un pārsūdzētais finanču ministra lēmums ir atceļams, uzdodot taisīt jaunu lēmumu, Senāts nolēm j: atcelt pārsūdzēto finanču ministra lēmumu un uzdot taisīt jaunu lēmumu.

29. 1936. g. 23. martā. Mir. Berka Henfenšteina mantojuma masas aizgādņa Aleksandra Livšina, Marijas Henfenšteins, Miras Šiks un Nechas Livšins pilnv. zv. adv. J. Rapoportā un Jevna Rabinoviča sūdzība par zemkopības ministra lēmumu nekustamas mantas Rīgā, Kapu ielā № 7, ieskaitīšanas valsts zemes fondā lietā. (L. № 281.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu un ievērojot: ka pēc Civīlproc. nolik. 20. p., vairākas personas vienā un tajā pašā lietā var būt par prasītājiem, ja prasījumi vienādi pēc sava priekšmeta, kaut arī tie būtu cēlušies no atsevišķiem un sevišķiem, bet pēc būtības vienādiem, pamatiem; ka tas pats ir izteikts arī Civīlproc. nolik. 360. p., kuŗš nosaka, ka prasības, kas ceļas no dažādiem pamatiem, nedrīkst savienot vienā prasības lūgumā, bet par katru tādu prasību iesniedzams atsevišķs prasības lūgums; ka saskaņā ar Lik. par adm. tiesām (Lkr. 1921. g. 59) 74. p., šie noteikumi piemērojami arī administratīvo lietu iztiesāšanas kārtībai; ka šajā gadījumā mirušā Berka Henfenšteina mantojuma masas aizgādņi

Aleksandrs Livšins un Marijas Henfenšteins, Miras Šiks un Nechas Livšins pilnvarnieks zv. adv. Rapoportis, kopā ar Jevnu Rabinoviču ir iesnieguši kopēju sūdzību Senātam par nekustamas mantas Rīgā, Kapu ielā № 7, ieskaitīšanu valsts zemes fondā uz Lik. par bezsaimnieku nekustamas mantas ieskaitīšanu valsts zemes fondā (Lkr. 1935. g. 169); ka pirmie divi pamato savas sūdzības uz mantošanas tiesībām un aizrāda ka Berka Henfenšteins neesot vis bezvēsts prombūtnē, bet esot jau miris un viņa mantu pārvaldot mantojuma masas aizgādājis un viņa mantinieces caur pilnvarnieku, un pēdējais uzdod, ka viņš runā esošo nekustamo īpašumu esot 1913. gadā nopircis no Berka Henfenšteina; kā no izteiktā redzams, tad šajā gadījumā ir apvienotas vienā sūdzībā vairāku personu sūdzības, pie tam ar dažādiem pamatiem; ka tādējān iesniegtā sūdzība, kā neapmierinoša minēto likumu noteikumus, nav Senātā caurskatāma, — nolēm; mirušā Berka Henfenšteina mantojuma masas aizgādāja un citu sūdzību atstāt bez caurskatīšanas.

30. 1936. g. 23. martā, Rīgas Lielās Gildes biedrības pilnvarnieku zv. adv. V. Ridigera un zv. adv. pal. V. Sticinska sūdzība par Finanču ministrijas lēmumu, ar kuŗu par pilnvarnieku Rīgas Lielās Gildes biedrībā iecelts Jānis Kauliņš, (L. № 340.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojīs cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu un ievērojot: ka saskaņā ar Lik. par Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameru (Lkr. 1935. g. 217) 3. p. līdzšinējām visāda veida un nosaukuma bezpeļņas tirdzniecības un rūpniecības resp. rūpnieku un tirgotāju biedrībām, savienībām un dažāda rakstura organizācijām jāizbeidz sava darbība 3 mēnešu laikā pēc šī likuma spēkā stāšanās; ka pēc tā paša likuma un panta noteikumiem, likvidējamām organizācijām līdz viņu darbības izbeigšanai finanču ministrs ieceļ savus pilnvarniekus; ka tas pats likuma pants nosaka, ka ierosinot organizācijas likvidēšanu, finanču ministrs vadās ne ti-

kai no tās mērķiem un pastāvošo statūtu nosacījumiem, bet arī no biedrības līdzšinējās darbības rakstura; ka šajā gadījumā Rīgas Lielās Gildes biedrība pārsūdz finanču ministra 1935. g. 31. decembra lēmumu par pilnvarnieka iecelšanu šai biedrībai uz Lik. par Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameru 3. p. pamata, aizrādot, ka šīs biedrības mērķis esot vispārēju kultūrālu mērķu sekmēšana un ka šims robežās biedrības darbība arī norisinoties un biedrības biedri neesot vienīgi tirgotāji un rūpnieki, bet arī literāti, kādēļ šī biedrība neesot padota likvidācijai; kā redzams no Rīgas Lielās Gildes biedrības 1923. gada iesnieguma Rīgas apgabaltiesai dēļ viņas statūtu pārreģistrēšanas, pieskaņojot tos Lik. par biedrībām, savienībām un politiskām organizācijām (Lkr. 1923. g. 87), pati biedrība deklarē, ka „Lielā Gilde“, jeb pēc viņas agrākā nosaukuma „Vispārējā Rīgas pilsētas tirgotāju biedrība“ ir arodnieciska biedrība, kuŗā ir apvienojušies Rīgas tirgotāji un ka šādu aroda biedrības raksturu viņa esot piepaturējusi visu laiku; ka arī pēc Lik. par Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameru izdošanas (Lkr. 1934. g. 312), Rīgas Lielās Gildes biedrība ir uzskatījusi sevi par vispārēja rakstura tirdzniecības un rūpniecības biedrību un ir attiecinājusi uz sevi minētā likuma 71. p. noteikumus; ka tādējādi Rīgas Lielās Gildes biedrība ir pati sevi uzskatījusi par tirdzniecības un rūpniecības biedrību līdz tam laikam, kamēr tika izdots jaunais likums par tirdzniecības un rūpniecības kameru (Lkr. 1935. g. 217), kuŗa 3. p. paredz šādu biedrību likvidēšanu, un tad šī biedrība sāk apstrīdēt savu arodniecisko raksturu; ka arī pēc šīs biedrības statūtiem viņa ir uzskatāma par tirdzniecības un rūpniecības biedrību; ka ar savu 1936. g. 23. marta lēmumu Senāts uzraudzības kārtībā ir atcēlis šīs biedrības nelikumīgā kārtā Rīgas apgabaltiesai izdarīto statūtu pārreģistrēšanu, kādam Senāta lēmumam ir spēks, skaitot no nelikumīgā šīs biedrības statūtu reģistrēšanas momenta; ka saskaņā ar to, biedrības statūtos viņas mērķi ir izteikti sekoši: a) veicināt visādus kultūrālus ierīkojumus un vispārderīgus centienus, bet it īpaši tādus, kas saistīti ar vietējās tirdzniecības un

rūpniecības pacelšanu un stāvuvākā sakarā ar biedru amata interesēm, un b) uzlabot vispār tirgojošos personu, bet sevišķu savu biedru, saimniecisko stāvokli; ka Rīgas Lielās Gildes biedrība ir arodnieciska biedrība, ir redzams arī no statūtu 2. p., kur ir izteikts, ko biedrība var darīt savu mērķu sasniegšanai, un proti: noturēt sapulces un kultūrālo vispārderīgo un amatniecisko centienu veicināšanai un savu biedru amata interešu labā sastādīt komisijas un sekcijas u. t. t.; ka uz biedrības arodniecisko raksturu norāda arī statūtu 5. p., kurš nosaka, ka biedrības biedri pirmām kārtām komplektējas no personām, kas nodarbojas kā patstāvīgi tirgotāji vai atrodas vai atradušies vadošās vietās tirdzniecības vai rūpniecības uzņēmumos, un tikai kā uzņēmums tiek pieļauti par biedriem arī literāti un zeltkaļu amata meistari; ka arī pašreiz Rīgas Lielās Gildes biedrības biedru sastāvs ir 79% tirgotāju un rūpnieku un tikai 21% ir tādi, kas nav tirgotāji un rūpnieki, vai kas tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumos neieņem vadošus posteņus; ka uz izteikto apsvērumu pamata un no biedrības minēto statūtu paragrafu cēļuma ir redzams, tad Rīgas Lielās Gildes biedrība ir pēc saviem mērķiem, kā to ir atzinusi arī pati biedrība, tā arī pēc statūtu nosacījumiem, bezpeļņas tirdzniecības un rūpniecības rakstura biedrība, kādēļ finanču ministrs, ieceļot minētai biedrībai pilnvarnieku saskaņā ar Lik. par Latvijas tirdzniecības un rūpniecības kameru, ir rīkojies likuma un savas kompetences robežās, kādēļ iesniegtā sūdzība nepelna ievēribu un ir noraidāma. Senāts nolēma: Rīgas Lielās Gildes biedrības sūdzību atstāt bez ievēribas.

31. 1936. g. 23. martā. Viļa Meijas pilnvarn. zv. adv. N. Valtera sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 19. novembra spriedumu Viļa Meijas sūdzībā par Rīgas pilsētas valdes ar domes tiesībām 1935. g. 11. jūlija lēmumu pensijas piešķiršanas lietā. (L. № 361.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojies cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senāts atrod: Vilis Meija Rīgas apgabaltiesai 1935. g. 17. jūlijā iesniegtā sūdzībā paskaidrojais, ka Rīgas pilsētas valde ar domes tiesībām noraidījusi viņa lūgumu dēļ pensijas piešķiršanas uz Rīgas pilsētas pašvaldības pensiju kases statūtu 24. p. pamata. V. Meija lūdzis Rīgas apgabaltiesu pārsūdzēto Rīgas pilsētas valdes ar domes tiesībām lēmumu atcelt. Rīgas apgabaltiesa, skatot cauri lietu, atradusi, ka sūdzētājs atlaists no dienesta, pamatojoties uz Lik. par valsts civilistāžu un pašvaldību darbinieku atlaišanu uzņēmuma stāvokļa laikā un minētais atlaišanas iemesls neesot atzīstams par tādu, kas dotu tiesības saņemt pensiju pēc pensiju kases statūtu 24. p. noteikumiem. Aprādīto iemeslu dēļ Rīgas apgabaltiesa Meijas sūdzību ar savu 1935. g. 19. novembra spriedumu noraidījusi.

Par šo Rīgas apgabaltiesas spriedumu Senātam iesniegtā pārsūdzībā V. Meija, aizrādot, ka viņš atlaists no Rīgas pilsētas dienesta pašvaldības iestāžu reorganizācijas dēļ, par kādu uzskatāma darbinieku atlaišana no dienesta uz uzņēmuma stāvokļa noteikumu pamata un citu darbinieku pieņemšana viņu vietā, kādēļ pilsētas valdei nebijis nekāda pamata neattiecināt uz viņu pilsētas pensiju kases noteikumu 24. p., ir lūdzis Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 19. novembra spriedumu atcelt.

Ievērojot: ka saskaņā ar Likuma par valsts civilistāžu un pašvaldību darbinieku atlaišanu uzņēmuma stāvokļa laikā (Lkr. 1934. g. 159) 1. p., uzņēmuma stāvokļa laikā resora vadītājam ir tiesība bez iemesla paskaidrošanas un bez iepriekšējas uzteikšanas atlaist no dienesta valsts civilistāžu un autonomo uzņēmumu darbiniekus, kurus viņš atzīst par nepiemērotiem dienestam; ka attiecībā uz pašvaldību darbiniekiem šāda tiesība ir iekšlietu ministram; ka pēc Rīgas pilsētas pašvaldības pensiju kases statūtu 24. § pensiju kases dalībnieks saņem pensiju šajā pantā minētā apmērā, ja viņš sabojātas veselības dēļ zaudējis darba spēju tādā apmērā, ka tālāk nevar turpināt dienestu savā amatā, tāpat, ja darbinieku atlaiž darbinieku resp. štatu samazināšanas, iestādes likvidēšanas vai pārorganizēšanas dēļ, vai

maksimālā vecuma (65 g.) sasniegšanas dēļ; ka šajā gadījumā no V. Meijas dienesta gaitas apraksta noraksta (sk. Rīgas apgabaltiesas akti 19. lpp.) redzams, tad sūdzētājs atlaists no dienesta ar iekšlietu ministra rīkojumu, pamatojoties uz Lik. par valsts civilliestāžu un pašvaldību darbinieku atlaišanu izņēmuma stāvokļa laikā; ka Rīgas pilsētas pašvaldības pensiju kases statūtu 24. p. izsmeltoši uzskaitīti visi tie priekšnoteikumi, kas dod tiesības uz pensiju šajā pantā paredzētā apmērā, ka sūdzētāja atlaišanas iemesli ir turpretim pavisām citi un nepaņem zem kāda no minētā 24. p. uzskaitītiem veidiem; ka, pretēji sūdzētāja aizrādījumam, viņš nav atlaists no dienesta pašvaldības iestādes pārorganizēšanas dēļ, bet uz minētā izņēmuma stāvokļa likuma pamata, kas dod tiesību iekšlietu ministram atlaist no dienesta pašvaldības darbiniekus bez iemesla paskaidrošanas, kas šajā gadījumā ir arī noticis; ka pie tādiem apstākļiem, noraidot ar savu 1935. g. 19. novembra spriedumu Meijas pārsūdzību, Rīgas apgabaltiesa ir rīkojusies saskaņā ar minētā likuma noteikumiem, kādēļ viņas spriedums ir atstājams spēkā, bet sūdzība Senātam, pamatojoties uz lik. par admin. tiesām 54. p. un 56. p., atzistama par nepamatotu un noraidāmu, kādēļ nolēm j: Viņa Meijas sūdzību atstāt bez ievēribas.

32. 1936. g. 23. martā. Kristapa Buša sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 17. decembra lēmumu viņa lūgumā atcelt viņa dēla reģistrāciju Rīgas pilsētas dzimtsarakstu nodaļas reģistros zem Andra-Zigurda vārda, uzdodot dzimtsarakstu nodaļai ierakstīt viņu zem vārda „Eduards-Alfrēds“. (L. № 379.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senāts atrod: Kristaps Bušs 1935. g. novembrī Rīgas apgabaltiesai iesniegtā sūdzībā paskaidrojis, ka viņa sievai Helēnei - Vandeī - Karolinei Bušs, dzim. Gedgovds, ar kuņu viņš dzīvojis šķirti, 1935. g. 1. janvārī Rīgas 1. pilsētas slimnīcā esot piedzimis dēls, kuņu tā bez viņa ziņas un piekrišanas esot likusi

reģistrēt ar vārdiem „Andris-Zigurds“. Šādai vārdu izvēlei viņš, Bušs, neesot piekritis. 1935. g. 4. janvārī viņš Rīgas pilsētas dzimtsarakstu nodaļas vadītājam pret bērna reģistrāciju ar vārdiem „Andris-Zigurds“ pieteicis mutisku protestu un 1935. gada 7. janvārī dzimtsarakstu nodaļā ar savu roku izlabojis Rīgas 1. pilsētas slimnīcas ziņojumu no 1935. g. 5. janvāra, stripojot dēla vārdus „Andris-Zigurds“ un ierakstot to vietā „Eduards-Alfrēds“. 1935. gada 10. janvārī viņš, sūdzētājs, bez tam dzimtsarakstu nodaļai iesniedzis rakstisku protestu. Pēc tam sūdzētājs noskaidrojis, ka 1935. g. 12. janvārī viņa sievas māte Berta Gedgovds atnesusi dzimtsarakstu nodaļā Sv. Gertrūdes draudzes mācītāja A. Bilmaņa paziņojumu № 5 no 1935. g. 11. janvāra, ka viņš bērnu kristījis 1935. g. 11. janvārī ar vārdiem „Andris - Zigurds“. Uz šā paziņojuma pamata arī dzimtsarakstu nodaļa izdarījusi reģistrāciju ar šiem vārdiem. Atsaucoties uz Civillik. 197. p. un Lik. par civiltāvokļa aktu reģistrāciju 33. p., Bušs ir lūdzis apgabaltiesu atcelt viņa dēla reģistrāciju Rīgas pilsētas dzimtsarakstu nodaļas reģistros ar „Andra - Zigurda“ vārdiem, uzdodot tai ierakstīt pēdējo ar vārdiem „Eduards - Alfrēds“.

Apgabaltiesa, skatot cauri lietu, atradusi, ka Rīgas pilsētas dzimtsarakstu nodaļa uz mācītāja A. Bilmaņa 1935. g. 11. janvāra paziņojuma pamata esot reģistrējusi sūdzētāja dēlu ar vārdiem „Andris-Zigurds“, kādēļ konkrētā gadījumā nekāds izlabojums nodaļas grāmatās 33. p. kārtībā neesot izdarāms, jo Lik. par civiltāvokļa aktu reģistrāciju arī neparedzot, ka varētu grozīt kristībā doto vārdu. Sūdzību par dzimtsarakstu nodaļas pārzīņa nepareizu rīcību tieslietu ministrs noraidījis. Minēto apsvērumu dēļ apgabaltiesa, pamatojoties uz Lik. par civiltāvokļa aktu reģ. 33. p., ar savu 1935. g. 17. decembra spriedumu Kristapa Buša lūgumu noraidījis.

Senātam iesniegtā pārsūdzībā Kristaps Bušs, atkārtojot apgabaltiesai minētos aizrādījumus, paskaidro, ka dotā gadījumā lieta grozoties ap izlabojumu dzimtsarakstu nodaļas reģistri, Lik. par civiltāvokļa aktu reģistrāciju 33. p. nozīmē, kādēļ lūdz apgabaltiesas spriedumu atcelt, uzdodot tai lietu caurlūkot pēc būtības.

Ievērojot: ka saskaņā ar Lik. par civilstāvokļa aktu reģistrāciju 43. p. (Lkr. 1931. g. 16), par katru piedzimušo bērnu jāpaziņo 14 dienu laikā vietējai nodaļai vai attiecīgas konfesijas garīdzniekam (Lik. par laulību 23¹. p.), kuŗš, būdams atbildīgs pēc Sodu lik. 138¹. p., 14 dienu laikā ziņo par to nodaļai, kuŗas apgabalā dzimšana notikusi, ievērojot visus likuma noteikumus, pie kam saskaņā ar minētā lik. 46. p., bērna māte vai tēvs var izdarīt paziņojumu ar citu personu, dodot viņai rakstisku pilnvaru, ka šajā gadījumā sūdzētāja sievas māte Berta Gedgovs par notikušo dzimšanas gadījumu, kā tas redzams no dzimšanas apliecības, paziņojusi Rīgas Ģertrūdes draudzes mācītājam A. Bilmanim, kas bērnu kristījis ar vārdiem „Andris - Zigurds“, par ko ar 1935. gada 11. janvāra rakstu ziņojis dzimtsarakstu nodaļai minētā lik. 43. p. paredzētā termiņā; ka dzimtsarakstu nodaļa, reģistrējot bērna dzimšanas gadījumu un ierakstot tā vārdus atbilstoši minētā mācītāja paziņojumam, rīkojusies, saskaņā ar Lik. par civilstāvokļa aktu reģistrāciju 47. p. noteikumiem; ka sūdzētājam atrodot, ka dzimtsarakstu nodaļas pārzinis, sakarā ar viņa mutiskiem iebildumiem un rakstisko protestu pret bērna reģistrēšanu ar vārdiem „Andris-Zigurds“ un nevis ar viņa pieteiktiem vārdiem „Eduards-Alfrēds“ ir rīkojies nepareizi, par minētās nodaļas pārziņa rīcību bija jāiesniedz sūdzība attiecīgām miertiesnesim, kuŗam piekrit tuvāka uzraudzība par dzimtsarakstu nodaļām, bet par miertiesneša rīcību vai lēmumu bija jāsūdzas tieslietu ministram (Lik. par civilstāv. aktu reģ. 11. p., Lkr. 1931. g. 16), ko sūdzētājs arī darījis; ka tieslietu ministrs, atrodot, ka nodaļas pārzinis bērna dzimšanu reģistrējis uz Sv. Ģertrūdes draudzes mācītāja paziņojuma pamata un, ka kristībā dotā vārda grozišanu likums neparedzot, viņa sūdzību par miertiesneša lēmumu atstājis bez ievēribas, kādu lēmumu sūdzētājs varēja pārsūdzēt Senāta Administratīvām departamentam, ko viņš tomēr nav darījis, bet iesniedzis apgabaltiesai lūgumu uzdot dzimtsarakstu nodaļai ierakstīt viņa dēlu ar vārdiem „Eduards-Alfrēds“; ka, aiz minētā iemesla, sūdzētāja apsvērumi, ciktāl viņi attiecas uz dzimt-

sarakstu nodaļas pārziņa itkā nepareizo rīcību, vispār šajā lietā nav ņemami vērā; ka saskaņā ar augšā minētā lik. 33. p. noteikumiem, izlabojumus grāmatās, kas nav paredzēti 32. p. — proti acimredzamu pārrakstīšanās kļūdu izlabošanā noslēgtā ierakstā vai atzīmē — var izdarīt vienīgi uz vietējās apgabaltiesas admin. nodaļas lēmumu; ka, pretēji sūdzētāja apgalvojumam, apgabaltiesa pareizi dotā lietā nav saskatījusi Lik. par civilstāvokļa aktu reģ. 33. p. minēto izlabojuma gadījumu, jo minētais pants runā tikai par izlabojumiem, t. i. par kļūdām, kuŗas notikušas vai nu nepareizu dokumentu, ziņu, paziņojumu u. c. dēļ, bet nevis par kļūdām, kas izcēlušās pateicoties dzimtsarakstu nodaļas pārziņa nepareizai rīcībai; ka pie tādiem apstākļiem apgabaltiesas spriedums, kā pareizs, atstājams spēkā, bet sūdzība, kā nepamatota, noraidāma, — nolēmij: Kristapa Buša sūdzību atstāt bez ievēribas.

33. 1936. g. 20. aprīlī. Kārļa Cauniša pilnvarnieka zv. adv. N. Valtera sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1935. g. 17. decembra spriedumu Kārļa Cauniša sūdzībā par Rīgas pilsētas valdes lēmumu virsstundu atlīdzības izmaksas lietā. (L. № 168.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kallacs; referē senātors J. Skudre; atziņumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atziņumu, Senāts atrod: Kārlis Caunītis Rīgas apgabaltiesai 1935. g. 10. maijā iesniegtā sūdzībā paskaidrojis, ka Rīgas pilsētas valde ar domes tiesībām viņa lūgumu virsstundu atlīdzības izmaksas lietā esot atstājusi bez ievēribas, aizrādot, ka lūguma izlemšana nepiekritot pilsētas valdei, nedz pilsētas valdei ar domes tiesībām. Atrodot, ka pilsētas valde ar domes tiesībām esot rīkojusies nepareizi, lūdzis viņas lēmumu atcelt.

Apgabaltiesa, skatot cauri lietu, atradusi, ka sūdzētājs ieņēmis pilsētas bērnu slimnicā slimnīcas noliktavas pārziņa amatu un uzskatāms par slimnīcas kalpotāju, uz kuŗu Lik. par darba laiku 19. p. noteikumi neattiecoties, kādēļ, pamatojoties uz Lik. par darba laiku 19. p. un Lik. par admin. tiesām 36.—41. p., ar savu 1935. g. 17. de-

cembra spriedumu Kārļa Cauniša sūdzību atraidījusi.

Senātam iesniegtā pārsūdzībā Kārļa Cauniša pilnvarnieks zv. adv. N. Valters aizrāda, ka sūdzētāja darbs ar slimnieku ārstēšanu un kopšanu neesot bijis saistīts, un līdz apgabaltiesas spriedumu atcelt.

Ievērojot: ka saskaņā ar Noteikumu par pilsētu pašvaldību darbības ierobežošanu izņēmuma stāvokļa laikā (Lkr. 1934. g. 142) 4. p., pilsētas galva noteic darbinieku status un atalgojumu apmērus, pieņem un atlaiž pilsētas pašvaldības iestāžu darbiniekus un kalpotājus, sadala starp viņiem darba pienākumus un piešķir tiem atvaļinājumus; ka tādējādi, izņēmuma stāvokļa laikā ar minētiem noteikumiem, pilsētu galvām ir piešķirtas pilsētas pašvaldības orgāna tiesības, kuŗu apjoms noteikts minēto noteikumu 4. p.; ka atlīdzība par virsstundām arī ir atalgojums un stāv ciešā sakarā ar darba pienākumu sadalījumu starp darbiniekiem, kādēļ arī ar lūgumu dēļ atlīdzības izmaksas par virsstundām ieinteresētām personām vajadzēja griezties pie pilsētas galvas; ka Pils. pašv. lik. 52. p. 4. pk. noteikumi nerunā pretīm šim viedoklim un jautājumos, kuŗu izlemšana izņēmuma stāvokļa laikā ir nodota pilsētas galvam šī panta un punkta noteikumi saprotami kā tīri tehniskas dabas darbība, un proti, šajos gadījumos pilsētas valdei piekrit naudas izmaksa no pilsētas pašvaldības kases šī vārda šaurākā nozīmē; ka ņemot vērā, ka pilsētas galvas, kā pilsētas pašvaldības orgāna, kompetence izņēmuma stāvokļa laikā sastādās pa daļai no tādiem jautājumiem, kas agrāk piekrita pilsētas domei, un arī no tādiem, kas agrāk piekrita pilsētas valdei, tad paceļas jautājums par pilsētu galvu lēmumu pārsūdzību šajās lietās; ka izņēmuma noteikumi neparedz šo lēmumu pārsūdzības kārtību uz laiku, bet tā kā pēc minēto noteikumu 3. p., pilsētas galvam ir piešķirta tiesība celt iebildumus pret pilsētas valdes lēmumiem, ja viņš tos atrod par nelikumīgiem vai nelietderīgiem, un līdz šādu iebildumu izlemšanai tie nav izpildāmi, tad ir skaidrs, ka likumdevējs nav domājis padot pilsētas galvas resp. viņa lēmumu pārbaudi pilsētas valdēm vai valdēm ar domes tiesībām; ka tāpēc pārsūdzības kārtība par pilsētu galvu lēmu-

miem nosakāma pēc Lik. par admin. tiesām 6. p., un proti, pilsētu galvu lēmumi viņu kompetencei piekritošos jautājumos pārsūdzami apgabaltiesām un tanī termiņā, ko nosaka tā paša likuma 10. p.; ka nekrit svarā tas apstāklis, ka sūdzētājs ir iestājies darbā un viņa atalgojuma apmērs ir noteikts pirms izņēmuma noteikumu izdošanas, jo minētie noteikumi, kā noteicoši jauno piekritību izņēmuma stāvokļa laikā, piemērojami visiem tiem gadījumiem, kuŗi nāk izlemšanā pēc šo noteikumu izdošanas; ka apgabaltiesa K. Cauniša sūdzību atstājusi bez ievēribas aiz citiem, bet nevis augšā aprādītiem motīviem; ka pie tādiem apstākļiem pārsūdzētais Rīgas apgabaltiesas spriedums ir gala rezultātā pareizs un sprieduma motivācijas nepareizība nevar būt par pietiekošu pamatu sprieduma atcelšanai, bet iesniegtā sūdzība, kā nepamatota, atstājama bez ievēribas, nolēmij: Kārļa Cauniša sūdzību atstāt bez ievēribas.

34. 1936. g. 20. aprīlī. Lienes Ozols pilnvarnieka zv. adv. A. Buševica sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1936. g. 5. februāra lēmumu Matīdes Palms un Lienes Ozols pārsūdzībās par Rīgas pils. 12. iec. miertiesneša lēmumu zemes novērtēšanas lietā. (L. № 591.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokura biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokura biedra atzinumu, Senāts atrod: Rīgas pilsētas 12. iec. miertiesnesis, izdarot šajā lietā zemes novērtēšanu, saskaņā ar Lik. par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (Lkr. 1923. g. 59) un, pievienojoties lietpratēju atzinumam, ar savu 1931. g. 18. jūnija lēmumu noteicis atsavināmās zemes vērtību.

Par minēto miertiesneša lēmumu iesnieguši pārsūdzību Rīgas apgabaltiesai, kā zemes iznomātāja Matilde - Karlīne Palms, tā arī zemes nomniece Liene Ozols, ka zemes novērtējums esot par augstu, jo zeme nepārejojot nomnieku pilnīgā īpašumā, bet gan tikai dzimtsnomā, un šo apstākli nedz eksperti, nedz arī miertiesnesis neesot ņē-

muši vērā. Rīgas apgabaltiesa ar 1931. g. 17./24. novembra lēmumu mirtiesneša lēmumu apstiprinājusi, atstājot Lienes Ozols pārsūdzību bez caurskatišanas. Tāpat bez caurskatišanas apgabaltiesa atstājusi arī Matildes Palms pārsūdzību daļā par Ls 200,— un procentu piespriešanu, bet pārējā daļā sūdzību atstājusi bez ievēribas. Par šo apgabaltiesas spriedumu zemes nomniece iesniegusi pārsūdzību Senātam, un pēdējais ar savu 1932. g. 14. marta lēmumu ir atcēlis pārsūdzēto apgabaltiesas lēmumu, paskaidrojot, ka zemes nomnieki šajās lietās ir atzīstami par tiešiem lietas dalībniekiem un nevis trešām personām, un uzdevis zemes nomnieces iesniegto pārsūdzību caurskatīt pēc būtības.

Rīgas apgabaltiesa, skatot cauri lietu, ar savu 1932. g. 5. aprīļa lēmumu apstiprinājusi mirtiesneša lēmumu un atstājusi zemes nomnieku pārsūdzību bez ievēribas, aizrādot, ka mirtiesnesis pareizi esot noteicis zemes gabala vērtību un ka pirmā ekspertīze vispusīgi izdarīta, kamdēļ nav atradusi par vajadzīgu izdarīt jaunu ekspertīzi.

Šo apgabaltiesas lēmumu zemes nomniece pārsūdzējusi Senātam, un pēdējais ar savu 1932. g. 29. jūlija lēmumu ir atcēlis pārsūdzēto apgabaltiesas lēmumu, paskaidrojot, ka bijis jānovērtē kā zeme, tā arī ēkas, dārzi un meliorācijas darbi, kuŗu vērtība atskaitāma no iegūšanas maksas, ja tie pieder nomniecei, un ka jānoteicot arī dzimtsnomniecei piespriežamās atlīdzības maksas novelkamā virsīpašniekam pienākošā īgkadīgā noma, ko apgabaltiesa nav darijusi un tādēļ pārkāpusi Pils. zemju lik. 9. un 10. p. un Lik. par nekust. mantas piespiedu atsavināš. valsts un sabiedr. vajadzībām 6., 9. un 15. p.

Caurskatot lietu no jauna, Rīgas apgabaltiesa izdarījusi jaunu ekspertīzi, ņemot pie pārvērtēšanas vērā Senātā šajā lietā dotos paskaidrojumus, un ar savu 1936. g. 5. februāra lēmumu, pamatojoties uz pēdējās ekspertīzes atzinumu šajā lietā, noteikusi atsavināmās zemes vērtību uz Ls 1.181,39.

Par šo pēdējo apgabaltiesas lēmumu Lienes Ozols pilnvarnieks zv. adv. A. Buševics Senātam iesniegtā pārsūdzībā aizrāda, ka šajā gadījumā ekspertīze neesot de-

vusi datus, kas dotu iespēju pārbaudīt viņas slēdzienu saskaņā ar faktiskiem lietas apstākļiem, un ka viņas slēdziens par atsavināmās zemes vērtību pārsniedzot vietējās tirgus cenas. Apgabaltiesa, apstiprinot šo slēdzienu, esot pārkāpusi Civilproc. nolik. 1248.—1272. p. un Lik. par pils. zemēm 9. p., kā arī 1923. g. 29. maija noteikumus par nekust. mant. piespiedu atsavināšanu. Bez tam no ekspertu slēdziena neesot redzams, kādu zemes platību ekspertīze esot ņēmusi par pamatu atsavināmās zemes vērtības noteikšanai, jo šajā gadījumā lietotā zemes platība nesaskaņot ar atsavinātās zemes platību. Izteikto iemeslu dēļ sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt pārsūdzēto Rīgas apgabaltiesas lēmumu šajā lietā.

Ievērojot: ka saskaņā ar Pilsētu zemju lik. 9. p. un Lik. par nekustamas mantas piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskām vajadzībām (Lkr. 1923. g. 59) 14. p., apgabaltiesas lēmumi šajās lietās ir galīgi un pārsūdzami Senātā Lik. par admin. tiesām 56. un sekojošu pantu kārtībā; ka Lik. par admin. tiesām 56. p. nosaka, ka pārsūdzības par apgabaltiesas, kā II instances spriedumiem resp. lēmumiem pielaižamas tikai tad; a) ja tiešais likuma jēdziens redzami pārkāpts vai nepareizi iztulkots; b) ja pārkāpti tik svarīgi tiesašanās kārtības noteikumi, ka to neievērošanas dēļ nav iespējams piešķirt tiesas lēmumam tiesas sprieduma spēku; c) ja pārkāptas piekritības vai varas robežas, kuŗas dotas administratīvai tiesai; ka skatot cauri iesniegto pārsūdzību, saskaņā ar Lik. par admin. tiesām 56. p., kasācijas robežās, jānoraida pārsūdzības iesniedzējas Lienes Ozols pilnvarnieka norādījumus uz Civilproc. nolik. 1248.—1272. p. pārkāpumu, jo no ekspertīzes slēdziena izriet (sk. lietas 13. un 38. lpp.), ka novērtēšana izdarīta pēc vietējam resp. tirgus cenām un tiem sevišķiem apstākļiem, kādos attiecīgais nekustamais īpašums atrodas, atvelkot no nekustamā īpašuma galīgās atsavināšanas vērtības virsīpašniekam pienākošos ar 5% kapitālīzīto nomu un nomniekam piederošās vērtības, proti, ēku vērtību, dārza, meliorācijas darbu, žogu un akas vērtības; ka ja pārsūdzības iesniedzējai radās šaubas par izdarītās ekspertīzes pamatojumu un

pareizību, tad šo būtības jautājumu bija iespējams noskaidrot ar attiecīgiem jautājumiem apgabaltiesā, pieprasot attiecīgu ekspertīzes papildināšanu; ka tāpat no ekspertīzes redzams, ka apsvērti visi svarīgie lietas apstākļi, kamdēļ pārsūdzības iesniedzējas norādītie sīkie Civilproc. nolik. 1250. p. pārkāpumi nevar noderēt par apgabaltiesas lēmuma atcelšanas iemesliem; ka ekspertīzes nepilnību sūdzības iesniedzējas pilnvarnieks saskata iekš tā, ka no ekspertīzes neesot redzams, no kādas zemes platības un sastāva aprēķināta zemes vērtība, jo nomnieces lietotās zemes sastāvs un robežas nesaskanot ar atsavinātās zemes robežām un sastāvu; ka šis norādījums nepelna ievērību, jo apgabaltiesa vairākās reizēs uzlikusi pārsūdzības iesniedzējai par pienākumu iesniegt atsavināmā objekta plānu tagad lietojamās robežās, ko sūdzības iesniedzējas pilnvarnieks tomēr nav izpildījis, aizbildinādams, ka uz lietā esošā plāna esot norādītas zemes gabalu agrākās lietošanas robežas un platība, ka jauna plāna iesniegšana esot saistīta ar liekiem izdevumiem, un sakarā ar to ir lūdzis atbrīvot viņa pilnvaras devēju no pienākuma sastādīt un iesniegt atsevišķu plānu vērtēšanas vajadzībām, bet apmierināties ar lietā esošo plānu un viņā taisītām atzīmēm par lietošanas robežām un lietā iesniegto zvērināta mērnieka Šnornieka apliecību par strīdus zemes gabala agrāko un tagadējo platību; ka no lietas ir redzams, tad Rīgas apgabaltiesa ir ņēmusi par pamatu novērtēšanai atsavināmā nekustamā īpašuma tagad lietojamās robežas (skat. lietas 15. lpp.), un tāpat apskates protokolā (skat. 12. lpp.), kas ir ņemts par pamatu ekspertīzei, ir ieviesta novērtējamā zemes gabala tagadējā platība, un proti, 875,1 kv. m, kāda platība saskan ar lietā pievienoto plānu un zvērināta mērnieka Šnornieka apliecību; ka tādā kārtā Rīgas apgabaltiesa ir izpildījusi sūdzības iesniedzējas pilnvarnieka lūgumu šajā lietā un sūdzētājai nav tiesības atsaukties uz kādiem trūkumiem vai nepareizībām ekspertīzē, kas cēlušies tieši caur to, ka sūdzētājas vainas dēļ lietā nefigurē atsavināmā zemes gabala plāns ar eventuēli precizākām tagad lietojamā zemes gabala robežu apzīmējumu un platību; ka

pārsūdzības iesniedzēja nenorāda arī uz citiem priekš lietas svarīgākiem apstākļiem, ko apgabaltiesa nebūtu ievērojusi pie lietas izlemšanas; ka pie tādiem apstākļiem iesniegtā pārsūdzība, kā nepamatota, noraidāma, kādēļ Senāts nolēma; Lienes Ozols pilnvarnieka sūdzību atstāt bez ievēribas.

35. 1936. g. 18. maijā. Alīdes K e s s e l s pilnvarnieka zv. adv. N. Valtera sūdzība par iekšlietu ministra lēmumu attiecībā uz Alīdes Kessels atlaišanu no dienesta. (L. № 404.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kallacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojies cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, un ievērojot: ka saskaņā ar Noteikumu par pilsētu pašvaldību darbības ierobežošanu izņēmuma stāvokļa laikā (Lkr. 1934. g. 142) 5. p., Iekšlietu ministrija p ā r r a u g a pilsētas pašvaldības organu un iestāžu darbību, darbvedību, grāmatvedību, kasi, mantas un saimniecības stāvokli un kā iecelto, tā pieņemto personu pienākumu izpildīšanu, pārbaudot visus apstākļus vai prasot no pilsētas pašvaldības ziņas un paskaidrojumus attiecībā uz visiem tās pienākumiem un uzdevumiem, pie kam, ja atklāta pilsētas pašvaldības darbinieku pretlikumīga, nolaidīga vai pilsētas pašvaldības interesēm kaitīga darbība vai vilcināšanās pienākumu izpildīšanai, tad Iekšlietu ministrija, skatoties pēc atklāto apstākļu rakstura, gādā par tādu novēršanu, vai nu ar attiecīgiem rīkojumiem, vai uzliekot vainīgām, kā ieceltām, tā pieņemtām personām disciplinārus sodus, vai ziņojot prokuratoram vainīgo saukšanai pie atbildības; kā no minētā izriet, tad Iekšlietu ministrijai pieder plašas uzraudzības tiesības par pilsētu pašvaldību organu darbību; ka turpretim p ā r s ū d z ī b a s k ā r t ī b a un termiņi par pilsētu pašvaldību organu; pilsētas valdes un valdes ar domes tiesībām lēmumiem ir paredzēti Pilsētu pašvaldības likuma (Lkr. 1930. g. 183) 36. un 59. p., bet par pilsētu galvu lēmumiem Lik. par admin. tiesām (Lkr. 1921. g. 59) 6. un 10. p., ka šajā gadījumā Rīgas

pilsētas galva ar savu 1935. g. 2. oktobra lēmumu, pamatojoties uz Disciplinārsodu lik. 17., 22. p. 1. un 2. pk., par līdzdalību sūdzētājas Alides Kessels viņas vira noziedzīgā nodarījumā, atļaidis sūdzētāju no Rīgas pilsētas Vecmilgrāvja pirts pārziņas dienesta; ka Iekšlietu ministrija, pārbaudot uzraudzības kārtībā, uz Kessels iesniegtā lūguma pamata, visus lietas apstākļus, atradusi, ka pilsētas galva ir rīkojies pareizi, kādēļ iesniegto lūgumu atstājusī bez ievēribas; ka pie tādiem apstākļiem Iekšlietu ministrijas lēmums, kā taisīts uzraudzības kārtībā, saskaņā ar augstāk minētiem noteikumiem, ir atzīstams par pareizu, bet uzraudzības kārtībā iesniegtā sūdzība, kā nepamatota, noraidāma, kādēļ Senāts nolēma: Alides Kessels sūdzību atstāt bez ievēribas.

36. 1936. g. 18. maijā. Leona Kantorā sūdzība par Iekšlietu ministra lēmumu kancelejas nodevas piedzišanas lieta. (L. № 616.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, un ievērojot: a saskaņā ar Lik. par nodokļu un neapstrīdamu naudas summu piedzišanu (Lkr. 1928. g. 119) 1. p., visus valsts nodokļus un kopīgi ar valsts nodokļiem uzliktos pašvaldību nodokļus, kā arī valstij neapstrīdami pienācīgās naudas summas piedzen policija savas priekšniecības uzraudzībā; ka pēc t. p. lik. 8. p., par minēto summu piedzišanu ņemama virs piedzenamās summas atlīdzība piedzinējiem par labu 1% apmērā, bet ne mazāk par Ls 2,—, kā viņu papildu alga; ka šajā gadījumā Liepājas III iec. mirtiesnesis lūdzis Jelgavas apriņķa policijas I iec. priekšnieku izsniegt zv. adv. pal. Leonam Kantoram orderčeku un piedzīt no viņa Ls 0,50 kancelejas nodevu; ka izpildot šo mirtiesneša rīkojumu, Jelgavas apr. policijas I iec. uzraugs 1935. g. 29. maijā uzaicinājis minēto Leonu Kantoru nomaksāt kancelejas nodevu Ls 0,50, kā arī Ls 2,— piedzišanas izdevumu; ka Leona Kantorā sūdzību par Jelgavas apr. policijas rīcību piedzišanas

izdevumu Ls 2,— apmērā iekasēšanas lieta Iekšlietu ministrija noraidījusi; ka Lik. par nodokļu un neapstrīdamu naudas summu piedzišanu ir fiskāls likums, kurš ir iztulkojams burtiski un nevar tikt piemērots pēc analogijas; ka Civilproc. nolik. 305. un 893. p. paredzētā kancelejas nodeva nav nedz valsts nodoklis, nedz arī valstij neapstrīdami pienācīga naudas summas augšminētā lik. nozīmē, kādēļ uz šo nodevu arī nav attiecināmi noteikumi par piedzišanas izdevumiem; ka pēc Civilproc. nolik. 985. p., kancelejas nodeva ir jāņem maksā tiesā kopā ar zīmognodevu, t. i. lūgumu iesniedzot, un ja šī nodeva nav samaksāta, tad, saskaņā ar Civilproc. nolik. 969. p., tiesai jārikojas uz Civilproc. nolik. 373. un 374. p. pamata, t. i. lūgums atstājams bez tālākvirzīšanas, eventuēli izsniedzams atpakaļ; ka šie noteikumi par kancelejas nodevas samaksas laiku un kārtību, uz Civilproc. nolik. 307. p. pamata, attiecināmi arī uz lietvedību mirtiesu iestādēs; ka nedz Civilprocess, nedz arī Kriminālprocess neparedz tādus gadījumus, kad kancelejas nodeva varētu tikt piedzīta spaidu kārtā, bet ja policija to uz tiesu iestāžu pieprasījumu iekasē pie dažādu rakstu izsniegšanas prāvniekiem, tad uz šādiem gadījumiem nevar tikt attiecināti noteikumi par piedzišanas izdevumu iekasēšanu; ka pie tādiem apstākļiem Iekšlietu ministra lēmums, kā pretimrunājošs augstāk minētiem likumu pantiem un apsvērumiem, ir atceļams, uzdodot taisīt šajā lietā jaunu lēmumu, kādēļ Senāts nolēma: atcelt pārsūdzēto Iekšlietu ministra lēmumu šajā lietā un uzdot taisīt jaunu lēmumu.

37. 1936. g. 18. maijā. Liepājas muižniecības sūdzība par Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes lēmumu attiecībā uz Ls 142,10 uzrēķināšanu sūdzētājai sakarā ar muižas un kancelejas nodokļu neiekasēšanu par vairāk izsniegtiem konserviem kuģu komandām. (L. № 682.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojis cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu. Senāts atrod: pārbaudot Liepājas muižniecības 1934./35. s. g.

ieņēmumu norēķinus, konstatēts, ka Liepājas ostā ienākušo kuģu „Duoro“, „Kurzesee“ un „Claus“ komandu 4 dienu uzturam izsniegts no šo kuģu produktu krājumiem 150 kg konservu, kurpretim pēc noteiktām ar Muitas departamenta 1931. g. 1. oktobra rīkojumu normām varēja izsniegt tikai 122 kg konservu, tā tad mazāk par 28 kg. Tā kā Liepājas muitnīca nebija iekasējusi ievadmuitu Ls 140,—, ar kuģu virs normas izsniegtie 28 kg konservu bija aplikami saskaņā ar muitas tarifu 13. p., tad Valsts kontroles II departamenta kolēģija ar savu 1935. g. 23. decembra lēmumu uzrēķinājusi minētai muitnīcai, kā šo summu, tā arī kancelejas nodokli Ls 2,10 apmērā, bet kopā Ls 142,10.

Par kolēģijas lēmumu Liepājas muitnīcas iesniegto sūdzību Valsts kontroles padomes sevišķā sēdē 1936. g. 11. martā noraidījusi. Par Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes lēmumu Senātam iesniegtā pārsūdzībā Liepājas muitnīcas priekšnieks, aizrādot, ka produktu izsniegšana kuģu komandām virs noteiktās normas nav pielīdzināma to ielaišanai vietējā tirgū, lūdz pārsūdzēto lēmumu atcelt.

Ievērojot, ka saskaņā ar Muitas likuma 155. p., produkti kuģa komandas uzturam atstājami kuģa kapteiņa rīcībā tādos daudzumos, kādi paredzēti attiecīgos noteikumos; ka ar Muitas departamenta 1931. g. 1. oktobra rīkojumu № 168 (V. V. 1931. g. 223), konservu daudzums katrai kuģa komandas sastāvā ietilpstošai personai noteikts 0,5 kg dienā; ka pēc šās normas kuģu „Duoro“, „Kurzesee“ un „Claus“ komandām varēja izsniegt 4 dienu uzturam 122 kg konservu, bet izsniegts 150 kg, tā tad par 28 kg konservu vairāk; ka pretēji sūdzētājas uzskatam, produktu izsniegšana kuģu komandām virs noteiktās normas pielīdzināma to ielaišanai vietējā tirgū, kādēļ virs normas izsniegtie 28 kg konservu bija aplikami ar ievadmuitu pēc Muitas tarifa 13. p., iekasējot Ls 142,10 ievadmuitas un kancelejas nodokļu; ka pie tūdiem apstākļiem Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes 1936. g. 11. marta lēmums par Ls 142,10 uzrēķinu Liepājas muitnīcai ir dibināts uz Lik. par Valsts kontroli 2. p. un 33. p. 3. pk. un ir atstājams spēkā, bet sūdzība Senātam, kā ne-

pamatota, noraidāma, kādēļ Senāts nolēmj: Liepājas muitnīcas sūdzību atstāt bez ievēribas.

38. 1936. g. 18. maijā. Rīgas muitnīcas sūdzība par Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes lēmumu attiecībā uz Ls 22.018,45 uzrēķināšanu sūdzētājai, sakarā ar muitas un kancelejas nodokļu iztrūkumu. (L. № 681.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Kalacs; referē senātors J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojīs cauri lietu, izklausījis virsprokurora biedra atzinumu, Senāts atrod: pārbaudot Rīgas muitnīcas 1932./33. s. g. ieņēmumus, konstatēts, ka pēc vairākiem preču pārbaudes dokumentiem iekasēts ievadmuitas un kancelejas nodokļu mazāk par Ls 22.018,45, kāds iztrūkums radies sakarā ar to, ka pēc pārsaiņošanas transitam pieteiktā prece — svaigas vīnogas — ielaistas vietējā tirgū un nomuitotas pēc netto svara. Minēto summu Valsts kontroles II departamenta kolēģija ar savu 1935. g. 4. novembra lēmumu uzrēķinājusi Rīgas muitnīcai. Par kolēģijas lēmumu Rīgas muitnīcas Valsts kontroles padomes sevišķai sēdei iesniegto pārsūdzību pēdēja ar savu 1936. g. 12. februāra lēmumu noraidījusi. Par Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes lēmumu Senātam iesniegtā pārsūdzībā Rīgas muitnīcas priekšnieks, aizrādot, ka Valsts kontrole Muitas likumu resp. finanču ministra rīkojumu pielietošanai piedevusi citu izpratni, nekā tos izpratusi un iztulkojusi Rīgas muitnīca, lūdz Valsts kontroles padomes sevišķās sēdes 1936. gada 12. februāra lēmumu atcelt.

Ievērojot, ka saskaņā ar Muitas lik. 138. p. pielik. 1. pk. par transitā precēm uzskatāmas ārvalstu preces, kuŗas atļautas pārvadāšanai caur Latviju, ja tās precī pavadošā ārvalstu kravas dokumentā, vai ar sevišķu rakstisku pieteikumu atzīmētas transitam; ka šajā gadījumā pēc kravas dokumentiem № 463, 541 un 483 ievestās no SSSR 640 kastes un no Hamburgas 60 mucas (50 + 10) svaīgu vīnogu uzskatāmas par Muitas lik. 138. p. pielik. 1. pk. kārtībā pieteiktu transitpreci; ka Muitas likums vispār neprasa transitpreču pār-

baudi, izņemot gadījumus, kad a) preces īpašnieks to pieteic nomuītošanai vietējām vajadzībām (138. p. pielik. 9. pk.), b) pārbaude nepieciešama valsts interešu aizstāvēšanai (422. p.) un c) ar transitprecēm izdara finanču ministra 1924. g. 7. oktobra rīkojumā № 18436 uzskaitītās tirdznieciskās operācijas šā rīkojuma 3. pk. paredzētos gadījumos; ka Muitas lik. 138. p. pielik. 9. pk. piešķir transitpreces īpašniekam tiesību pieteikt šo precī vai tās daļu nomuītošanai vietējām vajadzībām, nosakot, ka transitpreču pieteikšana un nomuītošana izdarāma importprecēm noteiktā kārtībā un tikai veselām vietām; ka ievedpreču nomuītošanai preces īpašniekam jāiesniedz Muitas lik. 392.—394. p. paredzētā laikā preču pārbaudīšanas dokuments, bet kad noteiktais laiks notecējis un citos Muitas lik. 399. p. paredzētos gadījumos pārbaude izdarāma pēc izrakstiem no kravas dokumentiem; ka tādu pat pārbaudes kārtību Muitas lik. 399¹. p. nosaka arī muiītošanai pieteiktām transitprecēm; ka preču pārbaudes dokumentos jāuzrāda visi Muit. lik. 373. p. uzskaitītie dati par muitnīcā ienākušo precī un pēc šiem datiem spriežot, jānāk pie atzinuma, ka likums tos prasa, lai muitnīca varētu pārbaudīt pieteikto precī nomuītošanai un ka tāpēc preču pārbaudes dokuments iesniedzams tad, ja preču īpašnieks vai rīkotājs pieteic precī ielaišanai vietējā tirgū; ka valsts interešu aizstāvēšanai prece pārbaudāma pēc izrakstiem no kravas dokumentiem (Muit. lik. 422. p.) un tpat pēc kravas dokumentiem prece pārbaudāma tirdzniecisko operāciju izvešanai (finanču ministra 1924. g. 7. oktobra rīkojuma № 18436 8. p. piez.); ka ar finanču ministra 1936. g. rīkojumu № 196 gan noteikta cita transitpreču pārbaudes kārtība, bet uzrēķina lietā minēto vīnogu pārsaiņošanas un šķirošanas laikā rīkojums № 196 vēl nebija spēkā; ka šāda viedokļa pareizību pastiprina arī Senāta Administratīvais departaments, atzīstot savā 1934. g. 13. jūlija lēmumā, ka transitprece, kas pieteikta muiītas pārbaudei importprecēm noteiktā kārtībā, līdz ar preces rīkotāja pieteikuma pieņemšanu muitnīcā pārvēršas par ievedprecī un no šā momenta padota visām ievedprecēm attiecošam likuma prasībām; ka nav tāpēc pa-

mata apsūdzētāias pret uzrēķinu celtiem iebildumiem, kas runā pretīm Senāta lēmumā izteiktam viedoklim un šajā lēmumā pievestiem Muiītas likuma pantiem; ka tāpēc ievestās pēc kravas dokumentiem № 463, 541 un 483 un ar dokumentiem № 12507, 17824 un 15160 pārbaudei pieteiktās vīnogas ar šo pēdējo dokumentu saņemšanu muitnīcā bija uzskatāmas par ievedprecī un muiītojamās, saskaņā ar Muiītas tarīfa 6. p. 4. pk., pēc pārbaudē konstatētā brutto svara; ka nomuītojojot šo precī vienā gadījumā pēc pārsaiņošanas ceļā samazinātā brutto svara (dok. № 12507) un pārējos divos gadījumos bez jebkāda iesaiņojuma, t. i. pēc netto svara (dok. № 17824 un 15160), valstij nodarīts zaudējums Ls 12,214,25 (Ls 9665,45 + + Ls 2058,45 + Ls 490,35), kadēļ šis summas apmērā uzrēķins ir atzīstams par dibinātu; ka pēc kravas dokumentiem № 690, 523, 559, 617, 386, 634, 584, 634 un 617 no Hamburgas ievestās vīnogas bijušas ar dokumentiem № 23961, 16539, 17526, 20146, 11877, 20747, 18932, 20748 un 20856 pieteiktās pārbaudei un nomuītošanai vietējām tirgum; ka ievedpreču pārsaiņošanas likumā nav paredzēta, kaut gan likums neaizliedz pārbaudītas vai nepārbaudītas ievedpreces pieteikt vēlāk transitam; ka no augstāk minētiem pieteikumiem un tiem pievienotiem dokumentiem redzams, ka deviņos gadījumos jau pārbaudīta ievedprece vēlāk pieteikta transitam vienīgi nolūkā iegūt tai pārsaiņošanas tiesības, lai tādā ceļā samazinātu vietējā tirgū ielaižamās preces svaru, kas arī panākts, jo pārsaiņotās vīnogas nomuītotas pēc netto svara un ar to pārkāpti Muiītas tarīfa 6. p. 4. pk. nosacījumi, kas prasa preces muiītošanu pēc brutto svara; ka pielaižot šādos apstākļos vīnogu pārsaiņošanu, Rīgas muitnīca rīkojusies pretēji finanču ministra 1924. g. 18436. rīkojuma 13. p., kas aizliedz izdarīt ar transitprecēm tādas operācijas, kas var novest pie ieved- resp. izvedmuitas tarīfa apiešanas; ka Muiītas tarīfa apiešana izpaužas ne tikai tādā preču pārstrādāšanā, kurās rezultātā preces pāriet citā tarīfa klasē, bet arī operācijās, kas noved pie brutto svara muiītojamās preces un tās iesaiņojuma svara samazinājuma; ka pēc augstāk minētiem 9 preču pārbaudes

dokumentiem iekasēts mazāk muitas un kancelejas nodokļu par Ls 9804,20, kādēļ arī šās summas apmērā uzrēķins ir dībi-nāts; ka pie tādiem apstākļiem Valsts kontroles padomes 1936. g. 12. februāra lēmums atstājams spēkā, bet sūdzība Senātam, kā nepamatota, noraidāma, kādēļ Senāts nolēmj: Rīgas muitnīcas sūdzību atstāt bez ievēribas.

39. 1936. g. 23. martā. Tabakas fabri- kas akc. sab. „A. S. Maikapar“ pilnvarnieka zv. adv. A. Birznieka sūdzība par Galvenās tirdzniecības - rūpniecības nodokļa komi- sijas lēmumu 1933. darbības gada aplieka- mai peļņai pieskaitīto Ls 106.711,16 lietā. (L. № 333.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors J. Ka- lacs; referē senātors K. Puriņš; atzinumu dod virsprokurora biedrs E. Bite.

Lūkojīs cauri lietu, izklausījis virspro- kurora biedra atzinumu, Sēnāts a t r o d: Nodokļu departaments, pārbaudot sūdzē- tājas akc. sab. „A. S. Maikapar“ iesniegto 1933. darbības gada pārskatu, apliekamai peļņai starp citu pieskaitījis zaudējumu uz tekoša rēķina Latvijas komercbankā Ls 94.711,16 un pensiju pilnvarnieka J. Eizenšadta atraitnei Ls 12.000,—. Par šo lēmumu iesniegto pārsūdzību Galvenā komisija noraidījusi. Pārsūdzībā Senātam sūdzētāja aizrāda, ka minētie pieskaitījumi esot no apliekamās peļņas atskaitāmi un tādēļ Galvenā komisija esot pārkāpusi Nod. nolik. 255. p. 1. un 9. punktus. Lūdz Galvenās komisijas lēmumu atceļt.

Akc. sab. „A. S. Maikapar“ sūdzība daļā par zaudējuma uz tekoša rēķina Latvi- jas komercbankā Ls 94.711,16 neatskaitī- šanu no apliekamās peļņas peļņa ievēribu, Saskaņā ar Nod. nolik. 255. p. 13. pk. no ieņēmuma atrēķina šaubīgos parādus, kuri uzrādīti gada pārskatā, un faktiskos zau- dējumus, ja tie konstatēti pārskata gadā. Pēc šī panta izpratnes, ja uzņēmums nav izlietojis savu Nod. nolik. 255. p. 13. punkta minēto tiesību, t. i. nav norakstījis šaubi- gos parādus attiecīgā pārskata gadā, tad turpmākos gados viņš tos k ā š a u b ī g u s parādus vairs nevar norakstīt, jo to aiz- liedz Nod. nolik. 254. panta nosacījumi. Ja attiecīgā pārskata gadā nenorakstītie šau-

biegie parādi vēlāk pārvērtušies par fak- tiskiem zaudējumiem, tad pēdējie norak- stāmi no uzņēmuma ieņēmuma tani pār- skata gadā, kurā parāds konstatēts jau kā faktiskis zaudējums. Šajā gadījumā, kā tas no Galvenās komisijas akts redzams, sū- dzētāja Galvenai komisijai iesniegtai sū- dzībai pievienojusi maksātnespējīgās pa- rādnieces Latvijas komercbankas konkursa valdes aplieciņu, no kuŗas redzams, ka konkursa valde 1933. g. konstatējusi, ka Latvijas komercbankas tekošo rēķinu īpašnieku pretenzijas no minētās bankas mantas nav iespējams apmierināt. Galve- nās komisijas atzinums, ka sūdzētāja nav pierādījusi, ka zaudējumu uz tekoša rēķina Latvijas komercbankā sūdzētāja būtu kon- statējusi tieši pārskata gadā, ir nepareizs, jo sūdzētāja savu zaudējumu pierādījusi ar iesniegto maksātnespējīgās parādnieces Latvijas komercbankas konkursa valdes aplieciņu, no kuŗas satura nepārprotami izriet, ka sūdzētājas tekošā rēķina noguldi- jums uzskatāms par zaudētu, un tāpēc sū- dzētājai bija tiesība norakstīt šo zaudējumu no savas 1933. g. peļņas, kad minētais te- košā rēķina noguldījums konstatēts kā faktiskis zaudējums. Šādos apstākļos Galvenā komisija, pieskaitot sūdzētāja apliekamai peļņai zaudējumu uz tekoša rē- ķina Latvijas komercbankā Ls 94.711,16, pārkāpusi Nod. nolik. 255. p. 13. pk. nosa- cījumus, kāpēc viņas lēmums šajā daļā at- ceļams.

Turpretim sūdzība daļā par firmas piln- varnieka J. Eizenšadta atraitnei izmaksā- tās pensijas Ls 12.000,— neatskaitīšanu no apliekamās peļņas nepelna ievēribu, jo sa- skanā ar Nod. nolik. 255. p. 9a punktu, no uzņēmuma ieņēmumiem var atskaitīt iz- devumus strādnieku un kalpotāju, kā arī viņu ģimenes locekļu stāvokļa uzlabošanai, bet ne personām, kas minētas šī panta 1. punktā. No Nodokļu departamenta akti esošās pilnvaras noraksta redzams, ka pēc tās plašuma J. Eizenšadts uzskatāms par personu, kuŗai piemērojami Nod. nolik. 255. p. 1. panta nosacījumi, kāpēc arī viņa atraitnei izmaksātā pensija nav atskaitāma no apliekamās peļņas uz Nod. nolik. 255. p. 9. punkta pamata.

Ievērojot izteikto un pamatojoties uz Nod. nolik. 362. p., — n o l e m j: pārsū-